

3 Уся правда про справу кримських «диверсантів», яких російська ФСБ звинуватила в підготовці диверсій нібито на замовлення української розвідки

5 Як змінити розмір і спосіб стягнення аліментів

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

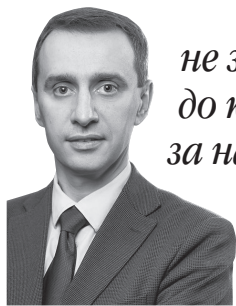
П'ЯТНИЦЯ, 19 ЧЕРВНЯ 2020 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№115 (6729)

ЦИТАТА ДНЯ

ВІКТОР ЛЯШКО:

«Якби ми у березні не запровадили карантин, до кінця цього року мали б, за найнеоптимістичнішим сценарієм, 145 тисяч померлих на території України».

Заступник міністра охорони здоров'я, головний державний санітарний лікар про сценарії поширення COVID-19, які враховують сезонність у літній період і ступінь дотримання карантину

МОЗ анонсувало масове ІФА-тестування

РОЗ'ЯСНЕННЯ. Всесвітня організація охорони здоров'я оприлюднила дослідження, згідно з яким у всіх країнах світу частка офіційно підтверджених випадків COVID-19 від реальної кількості випадків у середньому становить 30%. У решті випадків хвороба проходить безсимптомно, або люди не звертаються по медичну допомогу, маючи легкі симптоми ОРЗ чи ОРВІ. В Україні в травні такі показники доходили до 40-45%. Тому, вірогідно, потенційно наразі хворіє 132 тисячі українців. І щоб підтвердити, чи спростувати ці дані, Міністерство охорони здоров'я розпочинає велике популяційне дослідження ІФА на наявність імунітету до коронавірусу серед наших співгромадян.

Про це під час онлайн-брифінгу щодо заходів з протидії поширенню коронавірусної інфекції повідомив заступник міністра охорони здоров'я, головний державний санітарний лікар Віктор Ляшко. За його словами, дослідження буде вибіркоким, проводитимуть його, зокрема, в тих населених пунктах, які постраждали від спалахів, і де виявили значну кількість хворих медиків.

ЦИФРА ДНЯ

8,4 млн

інфікованих COVID-19 зареєстровано у світі. Середній рівень інфікованості становить 100 – 130 тисяч нових випадків на добу

Чи можна виходити з карантину семимильними кроками?

МІНІСТЕРСТВО
ОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я
УКРАЇНИ

ДИНАМІКА ФІКСАЦІЇ ПІДТВЕРДЖЕНИХ ВИПАДКІВ
COVID-19

COVID-19. Науковці закликають не легковажити

Денис Шмигаль: «уряду не потрібен імунітет, щоб працювати на користь України та українців»

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

РОБОТА ТРИВАЄ. Кабінет Міністрів працюватиме за своєю Програмою діяльності, попри те, що Верховна Рада не підтримала вчора цей документ. «Ми продовжуватимемо роботу. Нічого страшного не відбулося. Для уряду взагалі нема жодних

змін. Ми не гналися за імунітетом, нам він не потрібен, нам потрібне розуміння того, що ми з парламентом можемо виконувати програмні заходи на користь України і українців. Це головне, на цьому ставлю знак оклику. Ми працюємо далі», — коментуючи підсумки депутатського голосування заявив Прем'єр-міністр Денис Шмигаль.

Прем'єр подякував усім народним депутатам, які в кількості 207 голосів підтримали Програму діяльності уряду. «Це справді комплексний документ, який ми напрацьовували спільно з парламентом, він структурований, відповідає сьогодишнім потребам України. Це документ, за яким уряд працюватиме незалежно від його ухвалення чи неухвалення», — цитує департамент

комунікацій Секретаріату Кабінету Міністрів слова Дениса Шмигаль.

Текст Програми фактично отримав підтримку парламентаріїв у комітетах. «Але в депутатів були побоювання, що під час коронакризи раптом доведеться швидко змінювати якогось міністра, а це буде неможливо. Ми відверто про ці речі говорили, це не таємниця, і це основний камінь спотикання, який не

дав змоги зібрати необхідну кількість голосів для підтримки Програми. До її змісту насправді питань немає, це політичне рішення», — пояснив Денис Шмигаль.

Прем'єр-міністр наголосив, що підстав для відставки уряду наразі немає, протягом наступного року Кабмін має працювати за підготовленим документом.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на **19 червня 2020 року**

USD 26.7633
за 1 долар США

EUR 30.0579
за 1 євро

RUB 3.8474
за 10 рублів

AU 46070.34

AG 466.97

PT 21807.81

PD 51467.7
за 1 трійську унцію

ГАРЯЧА ТЕМА

Чи можна виходити з карантину семимильними кроками?

Андрій СЕРДЮК,
академік НАМН України
директор Інституту
громадського здоров'я
ім. О.М. Марзєєва Національної
академії медичних
наук України,
для «Урядового кур'єра»

Рішення уряду про продовження адаптивного карантину до кінця липня, безумовно, викличе дискусії як у медичних колах, так і в суспільстві загалом.

Світ втомився від карантинних обмежень, люди прагнуть якнайшвидше повернутися до звичайного ритму життя. Однак дані статистики захворюваності на COVID-19, яку щоденно оприлюднює МОЗ, не дозволяють скасовувати карантинні обмеження, оскільки рівень захворюваності не спадає, виявляються дедалі нові осередки. Якщо раніше це траплялося в гуртожитках, інтернатах для дітей, монастирях та пансіонатах для осіб похилого віку, то тепер такі повідомлення надходять із підприємств, агрофірм та навіть медичних закладів — останнім часом це сталося в Харківській обласній інфекційній лікарні, хірургічному відділенні Житомирської обласної клінічної лікарні, у терапевтичному відділенні Кам'янець-Подільської міськлікарні, у Київській міській клінічній лікарні швидкої допомоги.

На переконання фахівців, скасування карантину в умовах санітарно-епідеміологічного неблагополуччя, а тим паче пандемії, має відбуватися зважено, поступово, з урахуванням особливостей кожного регіону. Якщо рухатися семимильними кроками, існує велика ймовірність не помітити ті ризики, які можуть призвести до катастрофи.

Пом'якшення — це не закінчення епідемії

Поетапне пом'якшення карантинних заходів у європейських країнах свідчить, що пандемія повільно здає свої позиції, і за найменшої необережності COVID-19 атакує знову.

Франція відновила навчання учнів у школах так званої зеленої зони, де рівень поширення пандемії був найнижчим. Варто зазначити, що маски зобов'язані носити не лише педагоги, а й учні. Однак незабаром знову довелося закрити близько 50 навчальних закладів, в учнів було діагностовано коронавірус.

Уряд Іспанії, де пандемія лютувала майже три місяці, п'ять разів, незважаючи на протести, ухвалював рішення про продовження карантину. Після того, як ситуація стабілізувалася, там теж було зроблено перші кроки на шляху пом'якшення карантинних обмежень. Однак після нових спалахів у провінції Валенсія усі послаблення там довелося скасувати і повернути суворий карантин.

У Мадриді та Барселоні, де рівень захворюваності був найвищим у країні, пом'якшення карантину відбувалося значно пізніше, ніж в інших містах, кожен етап здійснювали дуже обережно і виважено.

Німеччина, яка зуміла пройти пандемію майже між крапельками, і порівняно із сусідніми краї-

нами має набагато кращу ситуацію, дуже помірковано запроваджує нові правила. У деяких регіонах карантин залишився без змін. Одна з причин такого рішення — виявлення осередків захворюваності на COVID-19 на підприємствах м'ясопереробної галузі, де в основному працюють громадяни Східної Європи. Так, на одному із заводів Нижньої Саксонії тестування виявило коронавірус у 90 робітників. Підприємство закрили, співробітників відправили на карантин.

Подібні випадки на м'ясопереробних підприємствах та птахофабриках було зафіксовано в кількох країнах, і не лише у Європі, а й у США, Бразилії.

І це ще одна величезна проблема, яка виникла внаслідок розповсюдження коронавірусу. Відтак необхідно готуватися, щоб оперативно реагувати на аналогічні випадки. А головне — проводити такі санітарно-епідеміологічні заходи, які унеможливлять розповсюдження COVID-19 на підприємствах, особливо там, де працює велика кількість людей в умовах, де неможливо дотримуватися соціальної дистанції.

Варто пам'ятати, що інфікування відбувається не лише у транспорті, магазинах чи на родинному святі. Існує велика вірогідність, що повертаючись на свої робочі місця, люди можуть потрапити в зону ризику.

Не варто вирити чуткам, що вірус сам по собі зникне під дією сонячних променів, відпочинок біля басейнів буде безпечним, якщо воду там хлоруватимуть, а на свіжому повітрі взагалі неможливо інфікуватися COVID-19, тому слід дозволити і багатолюдні фестивалі, і футбольні матчі, та й взагалі скасувати всі обмеження. Ситуація надто швидко може вийти з-під контролю.

Так, у Вірменії 18 травня ухвалили рішення про пом'якшення карантину — дозволили відкрити дитячі садки та торговельні центри, запустили громадський транспорт. Проте вже через тиждень довелося запроваджувати обов'язковий масковий режим. Протягом наступних днів кількість інфікованих COVID-19 настільки зросла, що прем'єр-міністр (який теж захворів разом зі своєю родиною), заявив про другу хвилю коронавірусу.

Країна, як зазначив прем'єр-міністр Вірменії, дійшла до межі, коли вже неможливо вчасно госпіталізувати всіх хворих, які того потребують. А спричинили катастрофу — недотримання карантинних обмежень, ігнорування соціальної дистанції та маскового режиму.

Чи можливо влітку ввести такий жорсткий карантин, як це було в березні, і домогтися того, щоб усі його дотримувалися? Питання риторичне.

Кадрові проблеми в умовах пандемії

Скасування карантинних обмежень не має залежати від чийогось бажання — будь то політики, які хочуть заробити на цьому дивіденди, чи бізнес-групи, що обстоюють свої інтереси, — від приватних перевізників та рестораторів до власників нічних клубів, торговельних та розважальних центрів, готельно-курортних комплексів, які

навіть влаштовують пікети або відчиняють свої двері для відвідувачів, попри заборону.

Коли у травні запроваджували адаптивний карантин, за даними МОЗ, не готовими до лібералізації обмежень були три області разом зі столицею.

За два тижні список регіонів, де ще не досягли визначених епідеміологічних критеріїв, розширився, тепер до нього входять Волинська, Київська, Житомирська, Закарпатська, Львівська, Рівненська, Тернопільська, Чернівецька області та Київ.

Минуло всього кілька днів після відкриття дитячих дошкільних закладів, а вже деякі з них довелося закрити на карантин, бо і в дітей, і в працівників було виявлено коронавірус. Наразі вирішується питання — коли і де почнуть працювати дитячі табори відпочинку. У планах — оздоровити протягом літніх канікул майже мільйон дітей. Чи вдасться це зробити за умов, що склалися?

Санітарно-епідемічне благополуччя країни — один із найважливіших критеріїв ефективності діяльності держави. Раніше цими питаннями опікувалася державна санепідемслужба. Головний державний санітарний лікар обіймав посаду першого заступника міністра охорони здоров'я, маючи відповідну компетенцію, повноваження і відповідальність, а найголовніше — діяла розгалужена мережа санітарно-профілактичних закладів, де працювали 50 тисяч епідеміологів та гігієністів.

Реформа, яку почали робити кілька років тому, ліквідувала санепідемслужбу, а разом з тим і посаду головного санітарного лікаря. Тому й виникла парадоксальна ситуація, коли COVID-19 вже дістався і до України, а офіційно оголосити про запровадження карантину у зв'язку із пандемією було нікому. Бо згідно із законодавством, таке рішення має ухвалювати саме головний державний санітарний лікар, а також запропонувати план дій та нести за це відповідальність.

Головним держсанлікарем призначили Віктора Ляшка, проте він так і не став першим заступником міністра охорони здоров'я. У ході реформи, про що вже трохи забули, обов'язки державної СЕС поділили між Держпродспоживслужбою, Мінпраці та Центром громадського здоров'я МОЗ. Було ліквідовано службу, де свого часу працювали кваліфіковані фахівці, які знали на інфекційних захворюваннях, спалахах і епідеміях, уміли проводити лабораторні дослідження, організовувати карантинні заходи, проводити дезінфекцію, вести спостереження за розвитком епіпроцесу і прогнозувати його розвиток.

COVID-19 змусив інакше подивитися на стан справ у сфері профілактики, попередження епідемій та спалахів небезпечних захворювань, різко висвітлив найпроблемніші ділянки.

Нашим медикам неймовірно зусиллями вдалося врятувати тисячі хворих на коронавірус, зокрема й тих, хто перебував у надзвичайно важкому стані. Дякуючи професійній, самовідданій роботі лікарів і фельдшерів, медичних сестер і молодшого медперсоналу, рівень смертності, порівняно зі світовою статистикою, вдалося стримати.

Одне з ключових питань — як система охорони здоров'я засвоїла уроки пандемії?

Варто зауважити, що 23 травня, коли ухвалювали рішення про пом'якшення карантину, у МОЗ повідомили, що «за минулу добу коронавірус виявили ще у 93 медиків. Загалом в Україні вже понад 4000 працівників медичної сфери захворіли на COVID-19».

А за місяць до цього (24 квітня) показники становили 98 і 1458 відповідно.

Промовистий факт — за місяць добова статистика майже не змінилася! Леде не сто медиків інфікувалися COVID-19 щодоби.

Одна з причин, чому медики так довго залишаються в зоні ризику, недостатнє забезпечення медперсоналу необхідними засобами індивідуального захисту. Як зазначила Ірина Микичак, заступниці міністра охорони здоров'я, «в Україні тривалий час нехтували засадами інфекційного контролю. У бюджетах різних рівнів не було передбачено коштів на забезпечення засобами індивідуального захисту. Відтак у 2019 році на ці потреби в бюджетах різних рівнів було заплановано менше ніж один відсоток від необхідного».

Закупівлю масок і захисних костюмів, засобів дезінфекції і антисептиків довелося проводити в терміновому порядку. Відтак нагальною потребою стало масштабне тестування всіх цих виробів, щоб пересвідчитися, чи відповідають вони стандартам якості та безпеки. Мабуть, найбільше нарікань викликала якість захисних костюмів, оскільки деякі виробники використовували непридатні для роботи в осередках епідемії матеріали.

Наш Інститут проводить мікробіологічні та токсикологічні дослідження дезінфекційних та антисептичних засобів, в тому числі з визначення специфічної активності деззасобів за європейськими стандартами, а також дослідження засобів індивідуального захисту (маски, захисні костюми) на визначення їх біозахисних властивостей для медичних працівників, які контактують із хворими на інфекційні хвороби, зокрема COVID-19.

Наші фахівці провели лабораторні дослідження понад 150 дезінфекційних і антисептичних засобів, 17 зразків захисних костюмів та 9 видів захисних масок.

З метою підвищення рівня обізнаності населення, посилення та проведення додаткових профілактичних заходів, у нашому Інституті було розроблено рекомендації для протидії поширенню коронавірусної інфекції, зокрема на підприємствах та в установах, під час надання транспортних послуг та пам'ятку щодо проведення заходів антисептики та дезінфекції.

Особливу увагу наші фахівці приділили підготовці рекомендацій для лікувальних закладів щодо обробки апаратів штучної вентиляції легень в осередках коронавірусної інфекції.

А для батьків, учителів та школярів наш Інститут підготував п'ять програм, які дають змогу підтримувати здоров'я дітей та зміцнювати їхній імунітет

під час епідемії COVID-19 та карантинних обмежень.

Готовність має бути повсякчас

Спалах коронавірусу в Україні допоміг не лише побачити реальний стан справ у системі охорони здоров'я, а й привернув увагу до тих гострих ситуацій, які загрожують санітарному та епідемічному благополуччю країни. На думку науковців і медиків, введення карантину було дуже своєчасним, хоча й доволі непростим кроком. Однак саме різке обмеження контактів дало змогу зупинити масове поширення вірусної інфекції та підготувати лікувальні заклади і лабораторії до прийому хворих на COVID-19.

Карантин збігся зі стартом другого етапу медичної реформи, який передбачає нові умови роботи лікувальних закладів. Стало очевидним, що затверджені торік нормативи призведуть до закриття сотень медичних закладів, і чи не в першу чергу — інфекційних лікарень. Вони не матимуть можливості працювати, якщо отримуватимуть фінансування виключно за пролікованого пацієнта. Епідемії, спалахи вірусних захворювань не відбуваються у плановому порядку, готовність до боротьби з ними має бути високою і повсякчасною. Навіть тоді, коли черговий спалах вдалося подолати і настало короткочасне затишшя.

Під час пандемії ми отримали ще один важливий урок — її неможливо подолати лише зусиллями співробітників інфекційних лікарень. Такий підхід поверховий і небезпечний.

Дорога до лікування хворого на коронавірус може починатися із сімейної амбулаторії, з виклику екстреної медичної допомоги або госпіталізації до перинатального центру, пологового будинку чи відділення ургентної хірургії. Медики, які там працюють, тривалий час залишалися без засобів індивідуального захисту належного рівня, так само як співробітники медичних лабораторій.

Серед медиків, які померли внаслідок інфікування коронавірусом, окрім інфекціоністів та реаніматологів, які перебували в епіцентрі епідемії, були фахівці різних спеціальностей — в тому числі сімейні лікарі, хірурги, медичні сестри, лікарі та фельдшери екстреної медицини.

Усі ці трагічні обставини мають спонукати до перегляду нормативів, за якими працюють ці підрозділи, а також подбати про безпеку їхніх співробітників.

Концепція громадського здоров'я передбачає створення широкої мережі взаємозв'язків як усередині медичної галузі, так і по горизонталі з усіма відомствами, які дотичні до питань людського здоров'я, безпеки продуктів харчування, товарів щоденного вжитку, житла, охорони довкілля, охорони праці та прав людини.

Якщо ми не зможемо виправити ті помилки, які трапилися під час першої хвилі пандемії, не будемо дотримуватися санітарних та протиепідемічних норм, ігноруватимемо профілактичні заходи, то епідемії й довготривалі карантинні обмеження невдовзі стануть звичним явищем нашої життя.

КРИМСЬКІ РЕАЛІЇ

Справа українських «диверсантів»

ЩО НАСПРАВДІ? Російська ФСБ звинуватила Володимира Дудку та Олексія Бессарабова в підготовці диверсій на території півострова нібито на замовлення нашої розвідки

Ольга ГЕРАСИМЧУК
для «Урядового кур'єра»

У квітні 2019 року так званий Севастопольський міський суд засудив українців Володимира Дудку та Олексія Бессарабова до 14 років ув'язнення. Російська ФСБ звинуватила чоловіків у підготовці диверсій у тимчасово окупованому Криму нібито на замовлення української розвідки.

Правозахисники підкреслюють, що це політично вмотивоване кримінальне переслідування, адже було використано неприпустимі докази, а затриманих позбавлено волі за порушенням фундаментальних прав і свобод, і вони є політичними в'язнями. З 2019 року журналіста видання «Чорноморська безпека» Олексія Бессарабова і військового пенсіонера Володимира Дудку утримують у колоніях на Ставрополі (Росія). Розглянемо детальніше так звану справу кримських диверсантів.

Як російська ФСБ усе спланувала

Ця історія розпочалася в листопаді 2016 року, саме тоді у Севастополі затримали співробітників кримського аналітичного центру «Номос» Дмитра Штиблікова та Олексія Бессарабова, а також їхнього друга Володимира Дудку. Усіх трьох звинуватили в підготовці диверсій у тимчасово окупованому Криму нібито на замовлення української розвідки.

ФСБ Росії оприлюднила відео, на якому фігуранти «справи українських диверсантів» дають свідчення. Колишні військові експерти Олексій Бессарабов і Дмитро Штибліков на камеру повідомили, що вони вже багато років є співробітниками головного розвідуправління Міноборони України. Одряду ці матеріали активно поширили російські ЗМІ.

У відео Бессарабов розповідає, що раніше він працював у Міноборони України на різних посадах, пов'язаних із розвідувальною діяльністю. А з 2008 року він нібито перебуває в 14 департаменті головного управління розвідки Міноборони України, який дислокується в Севастополі. Дмитро Штибліков теж підтверджує, що є чинним українським військовослужбовцем і на роботу в ГУР потрапив ще 1998 року. За словами Штиблікова, він начальник оперативного напрямку окремої групи морського розвідувального центру. Також чоловік розповідає, що збирав розвідувальну інформацію про російські збройні сили та підбирав об'єкти для здійснення диверсій, а за роботу в розвідці отримував гроші під час відвідин материкової України.

Адвокати та родичі «диверсантів» одразу заявили, що ці свідчення помилкові і їх отримали під тиском. Міністерство оборони України

іні також спростувало інформацію, що затримані їхні агенти.

Згодом ФСБ виклала ще одне відео з обшуку квартири Дмитра Штиблікова, під час якого знайшли багато зброї та військової амуніції. Згодом з'ясувалося, що виявлені пристрої не бойові й призначені для гри в страйкбол. Адвокат Олександр Попков повідомив, що силовики навіть не вилучили цю зброю після обшуку.

«Арсенал зброї співробітників ФСБ забули в квартирі Дмитра Штиблікова після обшуку. І який крутили по телевізору як наочні докази жакливі злочинної діяльності нових «кримських диверсантів». А ось сувенірну «візитівку Яроша» слідчі таки вилучили, вона, напевно, фігуруватиме як речовий доказ», — написав адвокат на своїй сторінці у facebook.

Хто вони, так звані диверсанти?

До 2014 року Олексій Бессарабов і Дмитро Штибліков працювали експертами в аналітичному центрі «Номос». Ця неурядова організація проводила дослідження теми міжнародних відносин, національної безпеки і євроатлантичної інтеграції в Чорноморсько-Каспійському басейні.

Штибліков очолював у «Номосі» міжнародний відділ і коментував для ЗМІ події як експерт. Бессарабов працював з цим аналітичним центром як позаштатний спеціаліст, а також був автором українського інтернет-видання «Главред».

На відео допити, поширеному ФСБ, Штибліков каже, що робота в «Номосі» була прикриттям, а його безпосередня діяльність — збір інформації для Міноборони України.

Родичі захоплених чоловіків вважають, що ФСБ затримала саме їх через те, що їхня біографія ідеально підходить, щоб сфабрикувати справу про диверсантів. За словами родичів, Штибліков, Бессарабов і Дудка раніше мали стосунки до Збройних сил України. Усі троє вчилися на факультетах розвідки в різних військових училищах, а потім пішли на службу в українські ВМС. Однак у 2000-х вони з різних причин звільнилися. Штибліков і Бессарабов пішли працювати аналітиками в експертний центр «Номос», а Дудка — спочатку в одну з районних адміністрацій Севастополя, а згодом — сапером.

Упродовж останніх двох років, за словами його брата, він працював у МНС Росії, проте після затримання його звільнили заднім числом.

Наступного дня після арешту родичі Дмитра Штиблікова уклали договір на надання адвокатських послуг з Олександром Попковим. Протягом кількох днів його не пускали до Штиблікова і не повідомляли, де він пе-

Кримські політв'язні, яких так і не внесли у списки на обмін, — Олексій Бессарабов (ліворуч) та Дмитро Штибліков (праворуч)

Політв'язень Володимир Дудка нині перебуває у колонії у Ставропольському краї Росії

ребує. Попков припустив, що від нього ховають підзахисного, щоб вививати потрібні свідчення під тиском.

Брат Дмитра Штиблікова — Олексій після появи відео із «зінаннями» не був здивований цим фактом, адже переконаний, що свідченням передували тортури. За його словами, обличчя Дмитра на відео виглядає припухлим, що може вказувати на насильство, яке застосовували до нього. Також у ЗМІ Олексій сказав, що добре знає стиль розмови свого брата, і для нього очевидно, що на допиті він промовляв завчений текст.

Як і Штиблікова, родина шукала Володимира Дудку. Кримська правозахисна група повідомляла, що адвокату Оксані Железняк вдалося потрапити до підзахисного на коротку зустріч у Бахчисарайській ізолятор тимчасового утримання.

«Розмова адвоката з Дудкою була нетривалою, лише 17 хвилин, оскільки її підзахисного відвезли з будівлі ІТУ Бахчисарая без пояснення причин. Син Дудки повідомив КІПГ, що під час спілкування з адвокатом Володимир повністю заперечував свою причетність до злочину, в якому його звинувачують, а покарання раніше дав під примусом у присутності адвоката за призначенням Оксани Акуленко», — повідомляють правозахисники.

За інформацією Кримської правозахисної групи, силовики змушували Володимира Дудку відмовитися від незалежного адвоката. Його син переконаний, що батька шантажують погрозами на адресу родичів, які живуть у Криму.

Згодом правозахисники повідомили, що севастопольця Олексія Бессарабова етапували в колонію Ставропольського краю Росії. У

фото надав автор

громадяни Росії, і приїзд консула України — це нонсенс. Тому ви можете їх провідувати як звичайний відвідувач. Але тут постає інше питання: у хлопців є право на чотири таких відвідування на рік. Звісно, насамперед це побачення з рідними: дружиною, мамою, дітьми. І якщо вони зайшли за квоту цих побачень, рік на відвідування закрито. Коли ми хочемо відвідати когось із наших хлопців, я телефоную їхнім рідним і запитую, чи можемо ми забрати чергове побачення, яке дається раз на три місяці. Так було на початку березня з Володимиром Дудкою. Я запитав його сина, чи планує він приїхати до батька. Побачення було заплановано на квітень, ми не поїхали. Але якби можна було передбачити цю ситуацію, що склалася з коронавірусом, звісно, відвідали б Володимира. А так і Ілля, син Володимира Дудки, не зміг до тата потрапити, і ми не поїхали», — повідомив він в інтерв'ю Крим.Реалії.

З молитвою за спасіння

Голова Православної місії допомоги жертвам порушення прав людини та особам, позбавленим волі, архієпископ Сімферопольський і Кримський Української православної церкви (Православної церкви України) Климент звернувся до Президента України з листом-проханням про сприяння звільненню та поверненню кримчан Олексія Бессарабова та Володимира Дудки до України.

«Я вважаю за потрібне нагадати про цих двох громадян України. Не тільки тому, що вони з Криму, не тому, що інші зі 115 політичних в'язнів Кремля потребують менше уваги. А тому, що стан їхнього здоров'я давно викликає тривогу в рідних і друзів. Водночас багатьох уже вашими зусиллями було звільнено, дехто потрапив під обмін у вересні 2019 року, але цих двох кримчан обійшли увагою, хоча їхні прізвища містяться й у списку Європарламенту, і міжнародних правозахисних організацій», — наголосив владика Климент у своєму зверненні.

Архієпископ Климент зазначає, що в період карантину не потрібно забувати, що в полоні перебувають українські громадяни, чие життя піддають постійним ризикам. Особливо небезпечний коронавірус для тих, хто має хронічні захворювання.

«У Володимира Дудки важка форма виразки дванадцятипалої кишки, аденума, артеріальна гіпертензія з брадикардією, які в його віці (55 років) можуть бути фатальними. У колонії розвинувся дерматологічне захворювання. В Олексія Бессарабова виразка шлунка, хвороба нирок, прогресуюче падіння зору. Саме за станом здоров'я його

було звільнено зі служби у Військово-морських силах України ще 2008 року. Ніхто не бере до уваги, що в Олексія є дитина, 2009 року народження з фізичними і психічними вадами, яка потребує постійного медичного догляду та психологічного супроводження. Син потребує батьківського піклування, якого він позбавлений уже четвертий рік, що позначилося на його стані», — написав у зверненні архієпископ.

Для владики Климента це не перша публічна підтримка політв'язнів. Раніше він був громадським захисником Володимира Балуха в судах, підтримував Олега Сенцова та Павла Гриба (усіх трьох звільнено з полону, і 7 вересня 2019 року вони повернулися в Україну).

Нагадаємо, що до нещодавнього обміну (16 квітня 2020 року), під час якого звільнили 20 українських громадян, яких утримували бойовики на тимчасово окупованих територіях Донецької й Луганської областей, не внесли кримських політв'язнів.

Росія категорично відхилила всі звернення

Відповідь на звернення архієпископа Климента надійшла від Міністерства юстиції України. Так, зокрема, в листі вказано, що Посольство України в Російській Федерації за ініціативою Мін'юсту направляло ноти до Міністерства закордонних справ Російської Федерації з вимогою передати українським компетентним органам громадян України як таких, що незаконно позбавлені волі на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим та у РФ в порушення норм міжнародного права.

У відповідь Міністерство закордонних справ України поінформувало Мін'юст України, що російська сторона в категоричній формі відхилила всі попередні звернення українського диппредставництва, зокрема, численні ноти Посольства України в Російській Федерації до Міністерства закордонних справ Російської Федерації з вимогами повернути громадян України, незаконно позбавлених волі на території Російської Федерації, а також тимчасово окупованої території Криму.

Враховуючи все це, Мін'юст України звернувся до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини з проханням вжити можливих заходів для захисту гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року прав громадян України, які засуджені судами окупаційної влади Росії на тимчасово окупованій території АРК.

АКТУАЛЬНО

**Начальник Поліської митниці Держмитслужби України
Сергій Панчук:**

«Прагнемо до європейських стандартів обслуговування»

Митні надходження — одна з головних статей наповнення бюджету держави. А в період економічної кризи, що не на жарт розгулялася в світі та Україні, вони, без перебільшення, на вагу золота. Бо за ними — заробітні плати лікарів та вчителів, пенсії наших батьків, соціальні виплати.

Чи вдається дотримуватися цих параметрів? І які проблеми виникають у щоденній роботі? Про це говоримо з начальником Поліської митниці Держмитслужби України Сергієм ПАНЧУКОМ.

УК Сергію Євгеновичу, який вигляд на тлі інших митниць має Поліська, котра, якщо не помиляюся, наростила м'язи територіально?

— Так, наша зона діяльності — це Рівненська та частина сусідніх Волинської і Хмельницької областей. Працює в нас 280 митників — людей, які добре знають свою справу, особливо в цей складний момент. Судить самі: за результатами травня митниці України переказали до держбюджету 27 мільярдів гривень, або 82,5 відсотка плану. Бо в умовах карантинних обмежень та закритих кордонів працювати значно складніше. Однак найкращі індикативні показники виконання мають Буковинська митниця — 107 відсотків, Черноморська — 101 і наша, Поліська, — 91 відсоток. При цьому ми є внутрішньо орієнтованою структурою.

Колектив митниці налаштований на 100% виконання індикативу червня.

УК Маєте для цього підґрунтя?

— Так. Від початку року учасники зовнішньоекономічної діяльності, які здійснюють операції в зоні нашої дії, спрямували до

бюджету 3,6 мільярда гривень митних платежів. Тобто, середньоденні перерахунки становили майже 36 мільйонів. А наш загальний товарообіг від початку року перетнув позначку в 23 мільярди гривень. Наближається до двох тисяч кількості тих, хто обрав для зовнішньоторговельних операцій саме нашу Поліську митницю. Попри карантинні обмеження, від початку року ми оформили майже 100 тисяч митних декларацій. І зараз активно нарощуємо оберт. Тому дякую сумлінному соціально відповідальному бізнесу, зусиллями якого наповнюється бюджет, а також колективу митниці за професійну роботу. До речі, Держмитслужба запровадила пілотний проект автоматизації митного оформлення без участі посадових осіб, в якому зголосилися взяти участь 5 підприємств із Рівненщини та Волині з низьким ступенем ризику.

УК Розкажіть про нього докладніше...

— Ідеться про мінімізацію так званого людського чинника. Так-от, за перших два тижні роботи в пілоті ми оформили 346 декларацій в автоматичному режимі, тобто без жодної участі посадових осіб. Тут ми другі після Київської митниці й поступилися їй лише на три декларації. Учасниками проекту є три наших митних пости: Луцьк, Рівне та Сарни. З іншого боку, це 5 підприємств із низьким ступенем ризику, але

ДОСЬЄ «УК»

Сергій ПАНЧУК. Народився 24 квітня 1971 року в селі Підгородне Любомльського району Волинської області. Закінчив Луцький індустріальний інститут та Волинський державний університет імені Лесі Українки. Понад 20 років працював на різних посадах, починаючи з рядового інспектора, у митних органах Волинської, Рівненської, Львівської областей. Останнє місце роботи — перший заступник начальника Рівненської митниці ДФС.

19 травня 2020 року його призначено начальником Поліської митниці Держмитслужби. Сергій Панчук переміг у відкритому конкурсі, учасниками якого були 24 кандидати і який тривав 45 днів у три етапи.

оскільки зацікавленість українських експортерів є, сподіваюся, першопрохідців стане більше. Поки що проект стосується трьох митних режимів: експорт, переробка на митній території, реекспорт (після переробки).

УК У зоні Поліської митниці — пункти пропуску на кордоні з Республікою Білорусь. Яка тут специфіка роботи?

— Справді, маємо загалом 9 митних постів та 5 пунктів пропуску на українсько-білоруському кордоні. Однак зараз, відповідно до рішення уряду, переважну більшість із них закрито. Відкритими для залізничних вантажних перевезень є

лише пункти контролю «Сарни» та «Удрицьк».

А загалом кордон чутливий до коливань комерційних цін на товари повсякденного попиту в торгівлі: зниження вартості того чи того товару означає зростання обсягів його переміщення в прикордонних Дубровицькому та Столінському районах. Зрештою, таким активним прикордоння було завжди. Між нашими та суміжними пунктами пропуску Республіки Білорусь функціонує програмно-інформаційний комплекс PRINEX, що унеможливує підміну товарно-супровідних документів та ухилення від митних платежів суб'єктів господарювання обох країн.

УК Як відбувається співпраця з суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності та які проблеми маєте в роботі?

— Бачите, тут, як кажуть, закладена дилема: кожен бізнесмен хоче заплатити менше, — ми ж, у свою чергу, зацікавлені в наповненні бюджету. Тому наше завдання — максимально комфортна співпраця з бізнес-середовищем, прозорість і зручність обслуговування всіх, хто користується нашими послугами, запровадження нових електронних процедур, митного постаудиту, інтеграції з системою митного оформлення товарів, що діє в Єврозоні. Основні завдання, які стоять перед усіма митницями та є для нас пріоритетами, — це безпека кордонів, стабільне наповнення державної скарбниці, боротьба з контрабандою та порушеннями митних правил, осучаснення інфраструктури, клієнтоорієнтовані сервіси і, звичайно, мотивація для фахівців. Бо митниця — це не лише перетин кордону, завершення митного контролю відбувається вже всередині країни. Тому тут важливі дві речі: високопрофесійні кадри на всіх митних пунктах та сучасні технології митного контролю. Це і буде європейським стандартом митниці, до якого прагнемо. Щодо обсягів експорту-імпорту, то тут, як на мене, показовими є такі цифри: якщо в 2010-му тоді ще на Рівненській митниці надходження становили 60 мільйонів гривень на місяць, то нині — вже понад 700 мільйонів. І цифра зростає: митниця — то своєрідне дзеркало економічних процесів, що відбуваються в державі.

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Міжнародне становище України залежить від дипломатів

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

ЗОВНІШНІ АСПЕКТИ. Створювати інформаційні приводи й діяти нестандартно, привертати увагу до питань державного будівництва, які хвилюють усіх, — стиль роботи голови Ради адвокатів Закарпатської області Олексія Фазекоша. Відомий закарпатський правозахисник намагається розширювати обізнаність аудиторії з проблематики державотворення в різних аспектах. Такий меті служить і створена в мережі YouTube програма під назвою «Погляд Фазекоша», яка крок за кроком знайомить із впливовими людьми. Цього разу її творча група зустрілася із заступником міністра закордонних справ України Євгением Єніним. Протягом півгодинного інтерв'ю дипломат відповідав на запитання, що принципово важливо для розуміння місця й ролі України в зовнішньому світі.

Розмова стосувалася вдосконалення правових відносин у країні, розв'язання конфлікту на сході, російсько-українського протистояння в справі поло-

нених моряків у Керченській протоці, збиття на Донбасі малайзійського Боїнга, інших актуальних питань.

Розпочали із запитання до Євгенія Володимировича, коли можуть відчинити для нас євродвері, адже серед країн, для яких з 15 червня відкривають кордони Євросоюзу, України немає. Заступник голови українського МЗС відповів, що закордонні поїздки доступні громадянам країн, де досягнуто певного протиепідемічного показника. Наприклад, Чорногорія відкрила кордони для туристів із тих країн, у яких рівень захворюваності на коронавірус не перевищує 15 осіб на кожні 100 тисяч населення. У нашій країні відповідного показника ще не досягнуто. Крім того держава має передбачувати ймовірність чергового спалаху пандемії: про можливі наслідки і про те, щоб вітчизняні туристи не опинилися в складних ситуаціях за кордоном, як уже траплялося.

Були запитання щодо особливостей реформування прокуратури, адже перед цим Євгеній Єнін працював заступником Генерального прокуро-

ра. У відповідь співрозмовник наголосив на тому, що справжня реформа не відбувається швидко, тим більше, що за нею стоять конкретні люди. Ця державна інституція нині конче потребує молодих висококваліфікованих кадрів, не запламованих корупційними зв'язками. Ще одним важливим чинником реформування прокуратури має стати її осучаснення,

Відомий закарпатський правозахисник намагається розширювати обізнаність аудиторії з проблематики державотворення в різних аспектах. Такий меті служить і створена в мережі YouTube програма під назвою «Погляд Фазекоша».

супроводжуване прозорістю та діджиталізацією процесів.

У розмові прозвучало запитання про співпрацю української влади з італійськими слідчими у справі щодо вбивства журналіста Андреа Рокеллі, яке сталося в Слов'янську

2014 року. З цього приводу Євгеній Єнін наголосив: долею нашого бійця, якого звинуватили у вбивстві і жорстоко покарали в Італії, переймаються всі гілки української влади, зокрема й Президент України Володимир Зеленський. І є додаткові аргументи, що мають довести невинуватість нашого військовика і дадуть змогу через апеляційний суд переглянути

судовий вирок Марківу. Він воював за Україну, тож заслуговує на глибоку повагу.

Окремо зупинилися на справі про збиття над Донбасом малайзійського Боїнга. Євгеній Єнін має безпосередній стосунок до цієї справи: як заступни-

ка міністра закордонних справ України Президент делегував його на кураторство в її розгляді (те саме і щодо збиття українського літака в Ірані). Відповідно український дипломат брав участь у роботі міжвимоючої команди (до її складу входили представники Генпрокуратури, Міністерства закордонних справ і Міністерства юстиції), яка разом з іншими державами узгоджувала можливість притягнення до відповідальності винних у збитті літака рейсу МН17, що вправ у зоні бойових дій на Донбасі.

Заступник голови МЗС України Євгеній Єнін також розповів, як просувається розслідування справи. Зокрема, що саме напередодні зустрічі з творчою групою «Погляду Фазекоша» нідерландський суд продовжив слухання про дії окремих громадян, яких підозрюють у збитті Боїнга. Серед них троє громадян Росії і один України.

— Ми знаємо, що цими особами список не обмежиться. Наші органи досудового розслідування під процесуальним керівництвом прокуратури йдуть вперед і згодом плану-

ють повідомити про підозри й іншим фігурантам. Ми впевнені, що підозри висунуть не лише членам екіпажу ЗРК «Бук», а й тим, хто забезпечував їм політичне прикриття. Хочу зазначити, що цим займаються не тільки українські правоохоронці. Ідеться про дії спільної слідчої групи за участю Нідерландії, Бельгії, Малайзії та Австралії, — наголосив Євгеній Єнін.

— Є ще один напрям діяльності Міністерства закордонних справ у розслідуванні збиття малайзійського Боїнга. Зокрема ситуація з Боїнгом є однією зі складових позову України в межах Міжнародної конвенції щодо протидії фінансуванню тероризму, — додав дипломат.

В інтерв'ю, яке вже доступне для перегляду в циклі програм «Погляд Фазекоша», зачепили й болючі питання щодо війни на сході України. Головне, на переконання Євгенія Єніна, не просто досягти миру в цій найгарячішій точці України, а втримати його. Бо лише в такому разі досягнутий результат буде вважатися перемогою.

ЗАПИТАЙТЕ В ЕКСПЕРТА

Аліменти: зміна розміру і способу стягнення

Адвокат, кандидат юридичних наук, голова Центру сімейно-правових досліджень Олег ПРОСТИБОЖЕНКО

У 2017 році було присуджено судовим наказом стягувати з чоловіка аліменти в розмірі 50 % прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку на кожну дитину, щомісячно, починаючи стягнення з моменту пред'явлення заяви про видачу судового наказу. Чи можу я зараз подати позов до чоловіка про збільшення розміру аліментів?

Ірина Самойленко

У 2017—2018 роках було проведено три етапи змін аліментного законодавства, спрямовані на спрощення доступу правосуддя у цих справах і на боротьбу з несплатою аліментів. У ході таких законодавчих реформ було суттєво змінено регулювання питань щодо зміни способу та розміру аліментів. Ці два питання суд може вирішувати як одночасно, так і окремо (як самостійні вимоги). Враховуючи, що читачка надала доволі обмежену інформацію щодо обставин її ситуації, спробуємо розглянути це питання ширше.

Спосіб стягнення аліментів: поняття та види

Національне сімейне законодавство ще з радянських часів передбачало існування двох способів стягнення аліментів: у твердій грошовій сумі та у частці від заробітку (доходу) платника аліментів.

У першому випадку йдеться про стягнення аліментів у чітко визначеній сумі у гривнях (наприклад, 2 тис. грн). У другому — у вираженій дробом частині (наприклад, 1/3 чи 1/4) від різноманітних доходів платника аліментів. Передусім частка стягується з офіційної заробітної плати. Крім того, така частка може стягуватися також від відсотків, які платник аліментів отримує від розміщення депозитів в банку, від дивідендів, отримуваних платником аліментів, та ін.

Із запровадженням у національне законодавство можливості стягнення аліментів у наказному провадженні з'явився ще один спосіб — стягнення аліментів у розмірі 50% від прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку. Досить часто за інерцією цей спосіб стягнення сприймається як стягнення аліментів у твердій грошовій сумі. Варто також пам'ятати, що цей спосіб стягнення аліментів можливий лише у наказному провадженні. У разі заявленні такої вимоги у позовному провадженні суди зазвичай вдаються до самостійного обрання способу стягнення аліментів.

Обставини, які треба враховувати при виборі способу стягнення аліментів

Кожен зі способів стягнення аліментів має свої переваги. Вибір конкретного способу стягнення аліментів залежить від низки чинників, які має врахувати стягувач аліментів. Насамперед ідеться про наявність у платника аліментів місця роботи та інших доходів, їхній розмір і правова природа, витрати, які стягувач несе для утримання дитини та які може довести доказами, тощо.

У разі стягнення аліментів у наказному провадженні очевидно є недоцільність стягнення аліментів у розмірі 50% прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку. Це пояснюється тим, що відповідно до положень ст. 182 Сімейного кодексу України (далі — СК України) та ст. 71 Закону України «Про виконавче провадження», мінімальний розмір аліментів, які буде стягувати виконавча служба, складає ті самі 50 % прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку, незалежно від того, що буде зазначено в судовому рішенні. Тобто 50 % прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку — це найменший можливий розмір аліментів, право на отримання якого стягувач аліментів має за будь-яких умов.

Отже, в наказному провадженні доцільно просити суд присудити аліменти саме у частці від заробітку (доходу) платника аліментів. Навіть якщо платник аліментів не має працевлаштування, то аліменти для нього будуть розраховуватися державним або ж приватним виконавцем виходячи з середньої заробітної плати для області, в якій проживає платник аліментів (або для м. Києва).

При виборі способу стягнення аліментів у випадку пред'явлення позову необхідно враховувати насамперед розмір заробітної плати та країну походження таких доходів платника аліментів. Зокрема якщо платник аліментів отримує дохід в іноземних державах, тоді аліменти варто стягувати саме у твердій грошовій сумі. Це пояснюється тим, що більшості держав світу невідомий спосіб стягнення аліментів у частці від доходу платника аліментів. Відповідно, коли з України в таку країну надходить запит про стягнення аліментів із заробітку платника аліментів, виконавча служба іноземної держави просто не знає, як це робити. Як це мають бути доходи? Чи належить до них, наприклад, отримання кредиту в банку або ж дохід від продажу майна платника аліментів? Як наслідок, виконавча служба такої іноземної держави починає надсилати запити щодо уточнення змісту українського законодавства або ж суми заборгованості за аліментами тощо. За цей час платник аліментів може звільнитися або й узагалі виїхати з країни, і стягувач не отримає нічого. Разом з тим зауважу, що для країни СНД стягнення аліментів у частці від доходів платника є прийнятним, оскільки цей спосіб стягнення аліментів був «винайдений» у РСРП, і пострадянські держави зазвичай закріплюють його у своєму законодавстві.

Також доцільно заявляти вимогу про стягнення аліментів у твердій грошовій сумі у випадках, коли платник аліментів має значний обсяг майна або ж є фізичною особою-підприємцем. У такому разі, якщо стягувач аліментів доведе високий рівень витрат на утримання дитини, то суд присудить такі аліменти у значному розмірі.

Натомість у випадку, коли платник аліментів працює на державній службі або ж у компанії, яка не вдається до виплати заробітної плати у конверті, тоді доцільно стягувати аліменти саме у частці від доходу платника аліментів. Наголошу, що у такому випадку вар-

то вирішити, чи є доцільність звернення до суду з позовом, чи можливо обмежитися саме заявою у наказному провадженні. Такий вибір доцільно робити, виходячи з розміру заробітної плати платника аліментів, оскільки у наказному провадженні законом передбачено максимальний розмір аліментів на дитину, який становить 10 прожиткових мінімумів для дитини відповідного віку (близько 18—20 тис. грн на одну дитину). Натомість у разі стягнення аліментів у позовному провадженні така верхня межа аліментів законом не передбачена. Тобто, у судовому наказі буде зазначено, що розмір аліментів на одну дитину становить, наприклад, 1/4 заробітної плати особи, але не більше 10 прожиткових мінімумів для дитини відповідного віку. Тоді як у рішенні суду, ухваленому в позовному провадженні, такого обмеження не буде.

Виключне право стягувача обирати спосіб стягнення аліментів

До внесення вказаних вище змін до сімейного законодавства в судовій практиці був усталений підхід, за яким вибір способу стягнення аліментів належав саме суду. Зокрема в разі працевлаштуваності платника аліментів такі аліменти присуджувалися у частці від його заробітку (доходу), незалежно від вимоги стягувача аліментів. І навпаки — у випадку відсутності постійної роботи у платника аліментів такі аліменти стягувалися з нього у твердій грошовій сумі. Тобто бажання і волевиявлення стягувача аліментів не мали ніякого правового значення, оскільки саме суд обирав спосіб стягнення аліментів.

На практиці такий підхід судів дозволяв платникам аліментів мінімізувати суму сплачуваних аліментів (наприклад, влаштуючись на роботу на неповний робочий день та отримуючи менше мінімальної зарплати) або ж навіть не сплачувати їх узагалі (наприклад, посилюючись на неотриману зарплату).

Саме тому в ході першої аліментної реформи автор цих рядків наполягав на тому, щоб вибір способу стягнення аліментів був визнаний виключним правом саме стягувача аліментів. Чинна редакція ч. 2 ст. 181 СК України позбавляє суд такої можливості, надаючи винятково стягувачу аліментів право вибору способу їхнього стягнення. Це право стягувача є безумовним, суд не може на власний розсуд змінювати спосіб стягнення аліментів незалежно від провадження (наказне або позовне), в якому стягуються аліменти.

Платник аліментів також не може вимагати зміни способу їх стягнення. Його правові можливості обмежуються правом вимагати зменшення розміру аліментів у межах обраного одержувачем способу їх стягнення.

Зміна розміру аліментів

Вимогу про зміну розміру аліментів може заявити як платник аліментів, так і їх одержувач. Така вимога може бути пред'явлена лише у межах позовного провадження.

Тобто, зацікавлена особа повинна звернутися до суду з позовом про збільшення (для стягувача) або ж зменшення (для платника) аліментів.

Разом з тим, національне сімейне законодавство встановлює певні умови, яких необхідно дотримуватися для отримання позитивного результату. Зокрема відповідно до ст. 192 СК України, розмір аліментів, визначений за рішенням суду або домовленістю між батьками, може бути згодом зменшено або збільшено за рішенням суду за позовом платника або одержувача алімен-

тів у разі зміни матеріального або сімейного стану, погіршення або поліпшення здоров'я когось із них та в інших випадках, передбачених кодексом.

Отже, для зміни розміру аліментів необхідно, щоб у сімейному або ж матеріальному становищі батьків дитини настали якісь зміни. Без таких змін перспективи задоволення відповідного позову є незначними. Водночас у законодавстві вказується про інші випадки, встановлені СК України. Таким особливим випадком можна розглядати стягнення аліментів у наказному провадженні, коли стягувач аліментів позбавлений можливості доводити матеріальне становище платника аліментів. Але судовою практикою з цього питання наразі не є усталеною і відрізняється в кожній області України. Разом із тим, для уникнення негативного результату вирішення судом справи, моя порада — додатково обґрунтовувати свою вимогу саме зміною матеріального становища або стягувача, або платника аліментів.

Зміна способу стягнення аліментів

На відміну від зміни розміру аліментів, питання зміни способу їх стягнення недостатньо врегульоване в національному сімейному законодавстві. В частині третій ст. 181 СК України передбачено, що спосіб стягнення аліментів, визначений рішенням суду, змінюється за рішенням суду за позовом одержувача аліментів.

Зі змісту законодавчого формулювання вбачається, що суд не наділений правом відмовляти стягувачу у зміні способу стягнення аліментів. За задумом розробників законопроекту, яким ця норма була запроваджена у 2017 році, суд повинен просто змінювати спосіб стягнення аліментів і не повинен відмовляти стягувачу з посиланням на цитовану вище ст. 192 СК України. При цьому при зміні способу стягнення аліментів суд повинен вдаватися до кореляції суми аліментів, які стягувач отримувал за одним способом стягнення та які отримуватиме у разі його зміни.

Однак на практиці це питання залишається суперечливим. Деякі суди керуються логікою, що викладена у цій статті. Натомість інші суди вдаються до аналогії закону і вимагають доведення зміни матеріального чи сімейного стану сторін. Врегулювати проблему міг би Верховний Суд. Однак, на жаль, у зв'язку із запровадженням обмежень доступу до касаційного суду Верховний Суд не розглядає аліментні справи.

Процесуальні особливості

Підсудність. Незалежно від порядку стягнення аліментів (наказний чи позовний) підлягають застосуванню загальні правила підсудності, передбачені Цивільним процесуальним кодексом України (далі — ЦПК України). Разом із тим, процесуальне законодавство встановлює відмінності залежно від того, хто звертається з позовом про зміну розміру аліментів чи способу їх стягнення — стягувач чи платник.

Так, для стягувача встановлено режим найбільшого сприяння. Тобто, стягувач аліментів має право обрати суд, до якого пред'явити позов про збільшення розміру аліментів або зміну способу їх стягнення. Це може бути суд за зареєстрованим місцем проживання стягувача (ч. 1 ст. 28 ЦПК України) або ж платника аліментів (ч. 1 ст. 27 ЦПК України). Наголошу, що йдеться саме про зареєстроване місце проживання.

Безумовно, що стягувачу зручніше звертатися до суду за місцем свого проживання. Це дозволяє оперативніше отримувати документи від суду, з'ясовувати стан розгляду справи тощо. Однак моя особиста порада —

звертати увагу, де проживає платник аліментів.

Зокрема якщо це велике місто, тоді ймовірність стягнути аліменти у більшому розмірі є вищою, а тому доцільно розглянути можливість пред'явлення позову саме до такого суду.

Натомість для платника аліментів така альтернатива процесуальним законодавством не передбачена. Стаття 28 ЦПК України чітко закріплює, що альтернативна підсудність стосується лише позову про збільшення розміру аліментів і, відповідно, не застосовується до позову про зменшення їхнього розміру. Відтак платник аліментів може звертатися з позовом про зменшення розміру аліментів лише до суду за місцем проживання стягувача аліментів.

Судовий збір. Аналогічним є підхід законодавця і щодо сплати судового збору. Так, відповідно до ст. 5 Закону України «Про судовий збір», стягувач аліментів звільнений від сплати судового збору за позовом про збільшення розміру аліментів або способу їх стягнення. У разі задоволення судом позову стягувача аліментів судовий збір буде обчислений судом та стягнутий з платника аліментів.

Натомість позов про зменшення розміру аліментів, який за логікою законодавця пред'являється саме платником аліментів, підлягає оплаті судовим збором. Розмір судового збору, який підлягає сплаті, визначається відповідно до положень зазначеного Закону України «Про судовий збір» та становить 1% від ціни позову, яка визначається за правилами ст. 176 ЦПК України.

Ціна позову. Насамперед платнику аліментів треба правильно визначити ціну позову, а вже від її розміру сплатити 1% (але не менше 0,4 мінімальної зарплати на 1 січня поточного року і не більше 5 таких мінімальних зарплат) та надати суду відповідну квитанцію про оплату. Станом на сьогодні розмір судового збору варіюється у сумі від 840,80 грн до 10510,00 грн.

Згідно зі ст. 176 ЦПК України, у позовах про стягнення аліментів ціна позову визначається сукупністю всіх виплат, але не більше ніж за шість місяців. Відповідно платнику аліментів належить обґрунтувати суду ціну позову, навівши посилання на ст. 176 ЦПК України та помноживши на шість місячний розмір аліментів, який він просить присудити. Але зазвичай ідеться про необхідність сплати судового збору у мінімальному розмірі, тобто 0,4 мінімальної зарплати. Наприклад, якщо розмір стягуваних аліментів становить 3 тис. грн, а платник пред'явив позов про присудження з нього аліментів у сумі 2 тис. грн, то ціна позову становитиме 2 тис. * 6 міс. = 12 тис. грн, а розмір судового збору — 840,80 грн.

Враховуючи наведені читачкою обставини, вбачається, що обраний стягувачем аліментів спосіб їх стягнення є невдалим і передбачає стягнення аліментів у найменшому розмірі. Стягувач аліментів має право пред'явити позов про збільшення їхнього розміру до платника аліментів в будь-який момент. Однак перспективи задоволення такого позову залежать від низки обставин і підходу судді (його уявлення) щодо підстав для зміни способу стягнення аліментів. Для посилення своєї правової позиції стягувачу аліментів доцільно обґрунтовувати її посиланням на обставини, які свідчать про зміну матеріального або сімейного стану стягувача або платника аліментів, обов'язково надавши суду відповідні докази.

Запитання можете надіслати на електронну адресу
expert@ukcc.com.ua

ГРОШІ

Показове зростання банківської системи триває

Андрій НІКІТИН,
директор Рейтингового агентства
«Стандарт-Рейтинг» (Україна)

ФІНАНСИ. 15 червня 2020 року Рейтингове агентство «Стандарт-Рейтинг» опублікувало свій 29-й рейтинг надійності банківських депозитів на основі публічної інформації. У рейтингу за підсумками 1-го кварталу 2020 року взяли участь 56, за якими проводило моніторинг агентство. Всі чотири банки з державною часткою, як і раніше, входять до групи банків з надійними депозитами. Серед держбанків знову найуспішнішим виявився ПриватБанк.

Підсумки першого кварталу 2020 року вказують, що банківська система України продовжила традицію показового зростання. Загальний обсяг прибутку банків після оподаткування за перший квартал 2020 року склав майже 15,974 млрд. грн., обсяг чистого процентного доходу перевищив 20,870 млрд. грн., а розмір чистого комісійного доходу — 10,789 млрд. грн. Якщо порівнювати з показниками першого кварталу 2019 року, то прибуток банків виріс в 1,23 раза, чистий процентний дохід — у 1,06 раза, чистий комісійний дохід майже залишився незмінним. З 56-ти банків, які брали участь в рейтингу, 26 показали зниження рівня NPL (частка проблемних кредитів у кредитному портфелі), 10 банків показали збиток і в двох з 56-ти банків був від’ємний чистий процентний дохід.

Традиційно, перше місце в рейтингу надійності банківських депозитів займав Райффайзен Банк Аваль. За перший квартал 2020 року банк

отримав чистий прибуток у сумі 1,036 млрд. грн.

Вже більше як півтора року до ТОП-10 лідерів рейтингу входить ГЛОБУС БАНК. За даними НБУ, чистий прибуток банку за перший квартал 2020 року склав 4,539 млн. грн., а чистий процентний дохід — 58,125 млн. грн. Банк продовжує показувати стійку тенденцію зростання доходів. Станом на початок другого кварталу 2020 року, частка проблемних кредитів (NPL) у портфелі банку становила 12,91%, що значно менше, ніж в середньому по банках, які брали участь в рейтингу.

Вже традиційно до числа банків з найнадійнішим рівнем депозитів увійшов Форвард Банк. За попередніми даними НБУ, чистий процентний дохід банку за перший квартал 2020 року склав 72,823 млн. грн., а чистий комісійний дохід — 12,386 млн. грн. За перший квартал 2020 року Форвард Банк знизив рівень NPL на 32,91 п.п. до 7,59%. Станом на 01.04.2020 року, рівень NPL банку був в 3,37 раза нижчим за середнє значення цього показника серед банків, які брали участь у рейтингу.

Всі чотири банки з державною часткою, які активно працюють в роздрібному бізнесі, як і раніше, входять до групи банків з надійними депозитами. Серед держбанків знову найуспішнішим виявився ПриватБанк, який замкнув ТОП-5 банків з надійними депозитами. За 2019 рік прибуток банку склав 32,609 млрд. грн., а за перший квартал 2020 року — 10,429 млрд. грн. В свою чергу, чистий процентний дохід ПриватБанку за 2019 рік склав 19,667 млрд. грн., а за

перший квартал 2020 року — 5,218 млрд. грн. Співвідношення між чистим комісійним доходом і чистим процентним доходом банку за підсумками першого кварталу 2020 року склали 83,14%. Діяльність банку залишалась прибутковою.

Також хороші результати показав Укргазбанк. Станом на 01.04.2020

року, частка NPL в кредитному портфелі банку становила 19,34%. Банк, за попередніми даними НБУ, завершив перший квартал 2020 року із прибутком 339,072 млрд. грн.

Ощадбанк, як і раніше, показав більш скромні результати, але його діяльність також була прибутковою. Частка поганих кредитів в кредит-

ному портфелі Ощадбанку на початок другого кварталу 2020 року становила 58,37%, а в Укрексімбанку — 59,38%. Обидва банки з державною часткою мають дуже високий потенціал для розвитку, проте зниження частки NPL в них загальмувалось, а Укрексімбанк, за підсумками першого кварталу, показав збиток 2,269 млрд. грн. Агентство нагадує, що за 2019 рік частка поганих кредитів в Ощадбанку знизилася на 10,44 п.п., а в Укрексімбанку — на 1,01 п.п., за перший квартал частка проблемних кредитів зросла в Ощадбанку та Укрексімбанку на 1,52% і 1,08% відповідно.

Незважаючи на значне уповільнення глобальної економіки через вірусну загрозу, яке прогнозується на 2020 рік, банківський сектор України готовий до негативного сценарію розвитку подій. Для цього є багато причин. Втім Агентство очікує погіршення ситуації на кредитному ринку і зростання частки проблемних кредитів у банківських портфелях. Ризик буде стосуватися, насамперед, банків, які спеціалізуються на кредитуванні населення. Фізичні особи як позичальники дуже чутливі до зниження ділової активності і ВВП, а також рівня безробіття. Опублікований прогноз по темпах зниження ВВП від МВФ на рівні 8,2% та від Світового банку на рівні 3,5% вказує на те, що наші міжнародні партнери очікують на суттєве скорочення економічної активності в Україні, але відмінність прогнозів досить велика через невизначеність впливу карантину на економіку і український експорт.

ТОП-16 банків з найвищим рівнем рейтингу надійності депозитів			
№ п/п	Назва банку	Рівень рейтингу депозитів	Підсумкова рейтингова оцінка у балах
1	АТ «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ»	rd.1 (pi)	10,0043
2	АТ «КРЕДОБАНК»	rd.1 (pi)	9,9804
3	АТ «КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК»	rd.1 (pi)	9,8516
4	АТ «ПІРЕУС БАНК МКБ»	rd.1 (pi)	9,7061
5	АТ «КБ «ПРИВАТБАНК»	rd.1 (pi)	9,6740
6	АТ «УКРСИББАНК»	rd.1 (pi)	9,6532
7	АТ «КБ «ГЛОБУС»	rd.1 (pi)	9,2929
8	ПАТ «АБ «УКРГАЗБАНК»	rd.1 (pi)	9,1799
9	АТ «БАНК ФОРВАРД»	rd.1 (pi)	9,0047
10	АТ «ІДЕЯ БАНК»	rd.1 (pi)	8,9109
11	АТ «МЕГБАНК»	rd.1 (pi)	8,8230
12	АТ «ПРОКРЕДИТ БАНК»	rd.1 (pi)	8,7117
13	АТ «ОЩАДБАНК»	rd.1 (pi)	8,3277
14	АТ «ПРАВЕКС БАНК»	rd.1 (pi)	8,1688
15	АТ «АЛЬФА-БАНК»	rd.1 (pi)	8,1094
16	АТ «УКРЕКСІМБАНК»	rd.1 (pi)	8,0362

Джерело: дані Рейтингового агентства «Стандарт-Рейтинг»

Примітка: Оцінку банківських депозитів слід сприймати як думку аналітиків РА «Стандарт-Рейтинг» (Україна) про надійність банківського депозиту. Ця думка не є рекомендацією до придбання банківських послуг або вкладення коштів в конкретні банки. Рейтинг розрахований на основі даних, які агентство вважає достовірними. Диференціація рейтингової оцінки проведена щодо середніх значень числових чинників, які бралися до уваги при оцінці. Рівень рейтингу визначається не місцем у таблиці, а рейтинговою оцінкою. У разі розбіжності даних НБУ і даних квартального (річного) звіту банку, перевага надавалася квартальним даним НБУ. Порівнюючи результати рейтингів за перший квартал та перше півріччя 2017 року, 9 місяців 2017 року, за 2017 рік, а також за перший квартал та перше півріччя 2018 року, слід враховувати, що рейтинг розраховувався за методикою, в яку вносилися зміни в лютому і травні 2017 року, також змінювався формат надання банками публічних даних через Web-сайт НБУ. Рейтинг розраховувався за даними 1-го кварталу 2020 року. Однак, якщо агентству стало відомо про будь-які важливі чинники, що впливають на депозити банку аж до 10 червня 2020 року включно, ці чинники враховувалися при оцінці.

ДОКУМЕНТИ

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Проблеми формування прожиткового мінімуму в Україні»

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Схвалити Рекомендації парламентських слухань на тему: «Проблеми формування прожиткового мінімуму в Україні» (далі — Рекомендації парламентських слухань), що додаються.
2. Кабінету Міністрів України до 1 жовтня 2020 року поінформувати Верховну Раду України про стан реалізації Рекомендацій парламентських слухань, схвалених цією Постановою.
3. Апарату Верховної Ради України спільно з Комітетом Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів забезпечити в установленому порядку видання збірника матеріалів за результатами зазначених парламентських слухань.
4. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів.
5. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України Д. РАЗУМКОВ

м. Київ
19 травня 2020 року
№ 620-IX

СХВАЛЕНО
Постановою Верховної Ради України
від 19 травня 2020 року № 620-IX

РЕКОМЕНДАЦІЇ парламентських слухань на тему: «Проблеми формування прожиткового мінімуму в Україні»

Учасники парламентських слухань на тему: «Проблеми формування прожиткового мінімуму в Україні», що відбулися у Верховній Раді України 18 грудня 2019 року, обговорюючи актуальні питання у сфері формування прожиткового мінімуму та шляхи їх врегулювання, зазначили таке.

Загальною декларацією прав людини передбачено, що «кожна людина має право на такий життєвий рівень, включаючи їжу, одяг, житло, медичний догляд та необхідне соціальне обслуговування, який є необхідним для підтримання здоров'я і добробуту її самої та її сім'ї».

Ратифікувавши Європейську соціальну хартію (переглянуту) частково, конвенції Міжнародної організації праці про основні цілі та норми соціальної політики № 117, про мінімальні норми соціального забезпечення № 102 та підписавши Угоду про асоціацію з Європейським Союзом¹, Україна взяла на себе зобов'язання забезпечити рівень життя свого населення відповідно до міжнародних норм і стандартів та гарантувала соціальне забезпечення кожного громадянина не нижче встановленого законом прожиткового мінімуму, захист від бідності та соціального відчуження.

¹ Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.

На сьогодні національна правова основа щодо встановлення, затвердження та застосування прожиткового мінімуму в Україні базується на положеннях законів України «Про прожитковий мінімум» і «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії», згідно з якими прожитковий мінімум є вартісною величиною достатньою для забезпечення нормального функціонування організму людини, збереження його здоров'я набору продуктів харчування, мінімального набору непродовольчих товарів та мінімального набору послуг, необхідних для задоволення основних соціальних і культурних потреб особистості.

Тобто з напрацьованих світовою практикою різних варіантів методики формування прожиткового мінімуму вітчизняним законодавцем обрано саме нормативний метод, згідно з яким Кабінет Міністрів України після проведення науково-громадської експертизи сформованих набору продуктів харчування, набору непродовольчих товарів і набору послуг встановлює, а Верховна Рада України щороку затверджує

прожитковий мінімум у розрахунку на місяць на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення.

Так, зокрема, Законом України »Про Державний бюджет України на 2019 рік» встановлено прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць у розмірі з 1 січня — 1853 гривні, з 1 липня — 1936 гривень, з 1 грудня — 2027 гривень, а для основних соціальних і демографічних груп населення:

дітей віком до 6 років: з 1 січня 2019 року — 1626 гривень, з 1 липня — 1699 гривень, з 1 грудня — 1779 гривень;

дітей віком від 6 до 18 років: з 1 січня 2019 року — 2027 гривень, з 1 липня — 2118 гривень, з 1 грудня — 2218 гривень;

працездатних осіб: з 1 січня 2019 року — 1921 гривня, з 1 липня — 2007 гривень, з 1 грудня — 2102 гривні;

осіб, які втратили працездатність: з 1 січня 2019 року — 1497 гривень, з 1 липня — 1564 гривні, з 1 грудня — 1638 гривень.

Прийнятим 14 листопада 2019 року Верховною Радою України Законом України »Про Державний бюджет України на 2020 рік» передбачено підвищення прожиткового мінімуму темпами, що на 2 відсоткові пункти перевищують показник прогнозного індексу споживчих цін, на 2020 рік — з 1 липня та з 1 грудня, що в цілому за рік становитиме 8 відсотків.

Крім того, Кабінету Міністрів України доручено здійснити заходи щодо наближення у 2020 році розміру прожиткового мінімуму до його реальної величини, яка розрахунково може становити близько 4251 гривні, з відповідним коригуванням розміру прожиткового мінімуму для основних соціальних і демографічних груп населення.

Відповідно до статті 6 Закону України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» прожитковий мінімум, встановлений законом, задекларовано як базовий державний соціальний стандарт, на основі якого мають визначатися державні соціальні гарантії та стандарти у сферах доходів населення, житлово-комунального, побутового, соціально-культурного обслуговування, охорони здоров'я та освіти.

Врахування прожиткового мінімуму є обов'язковим під час реалізації державної конституційної гарантії громадян на достатній життєвий рівень. Так, статтею 46 Конституції України передбачено, що пенсії, інші види соціальних виплат та допомоги, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом.

У Рішенні Конституційного Суду України від 22 травня 2018 року № 5-р/2018 у справі за конституційним поданням 49 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 12 розділу І Закону України «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України» від 28 грудня 2014 року № 76-VIII зазначено, що в державі, яку проголошено соціальною, визначений законодавцем розмір прожиткового мінімуму має реально забезпечувати гідний рівень життя людини.

Відтак, формування прожиткового мінімуму має велике значення та передбачає високу відповідальність, оскільки розраховані на його основі соціальні стандарти і гарантії є індикатором якості та ефективності державної соціальної політики, що має бути стратегічною метою будь-якої цивілізованої держави.

Разом з тим стан соціальної політики в Україні протягом тривалого періоду свідчить про вразливість і малу ефективність формування системи соціальних стандартів і гарантії на основі прожиткового мінімуму та про використання соціальних стандартів на практиці переважно як інструментів фінансового управління, а не як соціальних орієнтирів. За оцінками Міжнародної організації праці, замороження розміру прожиткового мінімуму разом з усіма прив'язаними до нього соціальними виплатами стало найбільш негативним наслідком вимушеної оптимізації державних витратів у період 2014-2015 років, що завдало суттєвого негативного впливу на стан системи соціального захисту як найважливішого засобу підвищення інклюзії шляхом скорочення бідності, нерівності, попередження маргіналізації та соціальної ізоляції.

Нівелювання функції прожиткового мінімуму як основоположного інструменту соціальної політики зумовлено існуванням низки проблем, пов'язаних із систематичним недотриманням вимог національного законодавства, міжнародних актів та необхідністю перегляду методологічних підходів до визначення прожиткового мінімуму.

Основними проблемними аспектами формування прожиткового мінімуму в контексті недотримання вимог законодавства, зокрема, є такі:

1. Незабезпечення Урядом України регулярного перегляду та затвердження наборів продуктів харчування, мінімальних наборів непродовольчих товарів і послуг, встановлення прожиткового мінімуму без попереднього проведення науково-громадської експертизи цих наборів.

Законом України «Про прожитковий мінімум» одним із основних принципів встановлення прожиткового мінімуму визначено перегляд не рідше одного разу на п'ять років наборів продуктів харчування, непродовольчих товарів і послуг. Проте з 2000 по 2016 роки склад наборів не переглядався, відповідно, основний державний соціальний стандарт розраховувався та встановлювався на базі застарілих наборів, визначених постановою Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2000 року № 656 «Про

затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення».

Не зважаючи на численні рекомендації за результатами розгляду зазначеного питання в порядку реалізації контрольної функції, звернення до Уряду України профільного парламентського комітету впровадженню діяльності Верховної Ради України V-VIII скликань, схвалення експертною комісією у 2005 та 2010 роках нових наборів за результатами проведення їх науково-громадської експертизи, а також активні дії всеукраїнських профспілкових об'єднань у зазначеному напрямі, затвердження Кабінетом Міністрів України оновлених наборів та встановлення на їх основі прожиткового мінімуму не відбулося.

Як наслідок, постановою Окружного адміністративного суду міста Києва від 17 вересня 2015 року у справі № 826/6362/15 визнано, зокрема, протиправно бездіяльність Кабінету Міністрів України в частині нежиття заходів для встановлення прожиткового мінімуму в Україні на 2015 рік в порядку та на підставі положень Закону України »Про прожитковий мінімум», а також зобов'язано Уряд України провести науково-громадську експертизу наборів продуктів харчування, непродовольчих товарів і послуг для встановлення прожиткового мінімуму, переглянути вміст зазначених наборів для основних соціально-демографічних груп населення та встановити розмір прожиткового мінімуму в Україні на 2015 рік в порядку та на підставі положень Закону України «Про прожитковий мінімум».

Проте зазначена постанова суду також не була виконана в повному обсязі. Лише 11 жовтня 2016 року Кабінетом Міністрів України прийнято постанову № 780 «Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення», якою фактично перезатверджувалися соціальні стандарти наборів зразка 2000 року без їх якісного перегляду, всупереч встановленому порядку. Однак рішенням Окружного адміністративного суду міста Києва від 25 квітня 2018 року, постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 10 липня 2018 року та постановою Верховного Суду від 20 грудня 2018 року у справі № 826/3639/17 постанову Кабінету Міністрів України № 780 визнано протиправною та нечинною.

На жаль, з моменту набрання законної сили рішенням суду Урядом України досі не затверджені з урахуванням вимог законодавства нові набори продуктів харчування, набори непродовольчих товарів та набори послуг для основних соціальних і демографічних груп населення, які могли бути законною основою для розрахунку та встановлення в державному бюджеті на відповідний рік базового державного соціального стандарту — прожиткового мінімуму. Зазначене, у свою чергу, призводить до недотримання інших норм законодавства, зокрема встановлення прожиткового мінімуму без попередньої процедури проведення науково-громадської експертизи та ненадання до проекту закону про Державний бюджет України на відповідний рік обґрунтування розрахунку вартісної величини прожиткового мінімуму на відповідний бюджетний період у розрахунку на місяць на одну особу, а також окремо для основних соціальних і демографічних груп населення, як того вимагає Бюджетний кодекс України².

² Відповідно до пункту 21 частини першої статті 38 Бюджетного кодексу України разом з проектом закону про Державний бюджет України, схвалений Кабінетом Міністрів України, подається обґрунтування розрахунку вартісної величини прожиткового мінімуму на відповідний бюджетний період у розрахунку на місяць на одну особу, а також окремо для основних соціальних і демографічних груп населення.

Відтак, в основу розрахунків соціально-економічних показників державних бюджетів України на 2019 рік і на 2020 рік закладено темпи зростання основних державних соціальних стандартів і гарантії, які не відповідають вимогам національного законодавства та міжнародним зобов'язанням України, а також домовленостям Сторін соціального діалогу у Генеральній угоді про регулювання основних принципів і норм реалізації соціально-економічної політики і трудових відносин в Україні на 2019-2021 роки.

За інформацією Міністерства соціальної політики України на сьогодні за дорученням Уряду України розпочато процедуру перегляду наборів відповідно до Порядку проведення науково-громадської експертизи набору продуктів харчування, набору непродовольчих товарів і набору послуг для встановлення прожиткового мінімуму, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 1999 року № 1767.

2. Використання не нормативного, а ресурсного методу формування прожиткового мінімуму.

Всупереч затвердженню на законодавчому рівні застосуванню нормативного методу, відповідно до якого для розрахунку прожиткового мінімуму використовуються норми споживання та ціни для кожного продукту, товару і послуги, визначені відповідними наборами, в Україні використовується так званий ресурсний метод, що передбачає залежність розміру базового соціального стандарту від динаміки економічних показників та фінансових можливостей бюджету. Тобто розмір прожиткового мінімуму для основних соціальних і демографічних груп населення затверджується не

ДОКУМЕНТИ

для забезпечення соціальних гарантій, а виходячи з фінансових перспектив держави, внаслідок чого у разі браку ресурсів у бюджеті для його коригування та фінансування залежних від нього соціальних виплат і заробітної плати працівників бюджетної сфери стримуються темпи збільшення розміру прожиткового мінімуму.

Запроваджена Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 6 грудня 2016 року № 1774-VIII залежність визначення посадових окладів та заробітної плати працівників від прожиткового мінімуму для працездатних осіб посилила стримувальний ефект зростання прожиткового мінімуму також для всіх інших соціальних та демографічних груп населення. Хоча зазначене не стосується безпосередньо процедури формування прожиткового мінімуму, зрештою, має значний негативний вплив на встановлення розмірів цього показника, оскільки зумовлює необхідність пошуку додаткових фінансових ресурсів для покриття видатків на оплату праці працівників бюджетної сфери, державних службовців, прокурорів, грошового забезпечення суддів.

Використання ресурсного методу призвело до паралельного існування в Україні двох суттєво різних за розмірами прожиткових мінімумів — встановленого у законі про Державний бюджет України на відповідний рік та фактичного, який щомісяця розраховується Міністерством соціальної політики України із застосуванням саме нормативного методу розрахунку відповідно до закону.

Упродовж тривалого часу сформувалася суттєва різниця між розмірами зазначених показників не на користь офіційно затвердженого прожиткового мінімуму. За даними січня — жовтня 2019 року співвідношення затвердженого показника до його фактичного розміру для різних соціальних і демографічних груп населення становило 41,7–49,3 відсотка³.

³ За розрахунками Міністерства соціальної політики України відповідно до статті 5 Закону України «Про прожитковий мінімум», фактичний розмір прожиткового мінімуму у цінах жовтня 2019 року у розрахунку на місяць на одну особу становив 3 729 грн (з урахуванням суми обов’язкових платежів — 4 276 грн), для дітей віком до 6 років — 3 504 грн, для дітей віком від 6 до 18 років — 4 293 грн, для працездатних осіб — 3 862 грн (з урахуванням суми обов’язкових платежів — 4 797 грн), для осіб, які втратили працездатність, — 3 156 гривень.

Загалом динаміка такого співвідношення протягом останніх років демонструє високі темпи збільшення розриву між розмірами фактичного та законодавчо встановленого прожиткового мінімуму, що свідчить про активне використання важелів стримування всупереч об’єктивним показникам вартості життя та інфляційних змін реальних споживчих цін на найчастіше вживані переважною більшістю населення країни продукти харчування і товари.

Разом з тим центральні органи виконавчої влади мотивують доцільність прийняття рішення щодо затвердження прожиткового мінімуму саме у розмірах, передбачених законом про Державний бюджет України на відповідний рік, вимогами бюджетного законодавства, зокрема необхідністю дотримання принципу збалансованості бюджетної системи України, за яким повноваження на здійснення витрат бюджету мають відповідати обсягу надходжень до бюджету на відповідний бюджетний період. Тобто при встановленні розміру прожиткового мінімуму враховуються можливості державного бюджету щодо фінансового забезпечення державних соціальних гарантій (мінімальної пенсії, розміру державної допомоги та інших соціальних виплат), що визначаються на його основі.

Слід зазначити, що неспроможність державного бюджету забезпечити повний обсяг витрат на соціальний захист населення навіть на рівні заниженого офіційного прожиткового мінімуму зумовила появу в законодавстві такого показника, як «рівень забезпечення прожиткового мінімуму», що використовується, зокрема, в законі про Державний бюджет України на відповідний рік для призначення допомоги відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім’ям» та для визначення права на звільнення від плати за харчування дитини у державних і комунальних дитячих дошкільних закладах відповідно до Закону України «Про дошкільну освіту».

Існування такого показника нівелює функцію прожиткового мінімуму як основного інструменту соціальної політики та суперечить Конституції України, оскільки протиправно обмежуючи розмір державної соціальної допомоги та звужуючи коло осіб, які потребують соціального захисту, порушує конституційне право громадян на рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму.

Так, результати здійсненого секретаріатом Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини моніторингу дотримання прав і свобод людини і громадянина свідчать про порушення права людей на достатній життєвий рівень, інші соціально-економічні права, закріплені Конституцією України, міжнародними договорами, у зв’язку із систематичним недотриманням Урядом України вимог законодавства при затвердженні розміру прожиткового мінімуму.

За даними Державної служби статистики України та результатами моніторингу рівня життя населення України Інститутом демографії та соціальних досліджень імені В.М. Птухи Національної академії наук України, у 2014–2015 роках відзначалося зниження рівня бідності за законодавчо встановленим прожитковим мінімумом, зумовлене заморозженням його розміру, тоді як рівень бідності за фактичним прожитковим мінімумом стрімко зріс до 58,3 відсотка. Тобто, у зазначені роки більше половини населення України мали ресурси, що не забезпечували задоволення потреб навіть на мінімальному рівні відповідно до поточних споживчих цін.

Хоча у 2017–2018 роках намітилася тенденція до зменшення рівня бідності (чому сприяло, зокрема, різке збільшення мінімальної заробітної плати), він і досі лишається досить високим та сягає 43,2 відсотка, що негативно позначається не лише на якості життя пересічних громадян, а й на репутації України на світовій арені як соціальної держави. Так, за результатами нещодавно опублікованих досліджень «GfK Purchasing Power Europe 2019», українці посіли останнє місце у рейтингу купівельної спроможності громадян серед 42 країн Європи з показником купівельної спроможності на душу населення у розмірі 1830 євро на рік.

Водночас у передвиборчій програмі Президента України Зеленського В.О. та Програмі діяльності Кабінету Міністрів України заявлено, що в основу їх роботи закладається людиноцентричний підхід, а метою діяльності визначається не покращення абстрактних показників, а розбудова заможної держави з економікою, орієнтованою на потреби кожного громадянина. Зокрема, серед ключових результатів успішної реалізації Програми Уряду України визначено забезпечення кожного українця на рівні реального прожиткового мінімуму.

З огляду на зазначене та зважаючи на євроінтеграційні прагнення України, постає нагальна потреба у прийнятті в найближчій перспективі виважених рішень щодо перегляду методологічних підходів до визначення прожиткового мінімуму та розроблення з урахуванням міжнародного досвіду нових законодавчих механізмів, які б забезпечили максимальну відповідність базового соціального стандарту реальному задоволенню основних фізіологічних, побутових та соціальних потреб людини, підтримку достатнього рівня життя, а не вживання людини на межі виживання.

Як свідчить досвід зарубіжних країн, використання концепції «мінімального рівня життя» в різних інтерпретаціях («життєвого мінімуму», «мінімального доходу») в багатьох країнах світу є одним із вагомих механізмів реалізації соціально-економічної політики, спрямованої на забезпечення соціально прийнятного рівня життя та добробуту громадян.

Разом з тим не існує єдиної оптимальної для усіх держав методики формування прожиткового мінімуму. Насамперед така методика залежить від економічних можливостей держави, які, в свою чергу, залежать від соціально-економічного розвитку країни та ефективних управлінських рішень щодо її добробуту.

Так, у Канаді і США поняття прожиткового мінімуму відсутнє, а уряди зазначених держав як мінімум для непрацездатних громадян використовують величину «welfare rate» — місячної грошової допомоги з безробіття, достатньої для забезпечення особи їжею, але не достатньої для довгострокового проживання.

Проте більшість країн Європи використовують прожитковий мінімум, і він досягає значних величин.

Держава	Розмір прожиткового мінімуму, EUR
Люксембург	2000
Франція	1254
Німеччина	1240
Фінляндія	1170
Великобританія	1087
Нідерланди	1080
Бельгія	1030
Австрія	1010
Італія	855
Іспанія	645

Водночас при визначенні розміру прожиткового мінімуму у 22 з 28 країн Європи уряд робить акцент на розумінні того, що кожна людина здатна самостійно заробити собі на гідний рівень життя. Тому в країнах Європи роль гарантованого прожиткового мінімуму виконує мінімальна заробітна плата, розмір якої дає змогу особі задовольняти потреби на мінімально достатньому рівні та не почувати себе соціально ізольованою.

Варто зазначити, що в більшості європейських країн прив’язки розміру споживчого кошика до прожиткового мінімуму не існує. Соціальні стандарти в кожній країні мають свої особливості, однак споживчий кошик у країнах Європи слугує переважно маркером інфляції. Моніторинг цін на товари і послуги, що входять до споживчого кошика, дає змогу відслідковувати рівень інфляції і з його урахуванням коригувати соціальні виплати.

Найбільш поширеними сьогодні є шість методів розрахунку прожиткового мінімуму, які різні за своєю сутністю та значущістю. Так, найрозвинутіші європейські країни використовують ресурсний або медіанний методи, що обумовлено, передусім, їх бюджетними можливостями.

«Living wage», або прожитковий мінімум, у більшості країн Європейського Союзу нормативно не визначається та встановлюється не для однієї особи, як в Україні, а в розрахунку на сім’ю середнього розміру (або на домогосподарство, що складається з однієї та більше осіб). Норми споживання замінені середньою заробітною платою, майже 60 відсотків якої становить прожитковий мінімум. На основі цього вираховується межа бідності та кількість тих, хто має право на державну соціальну допомогу. Таким чином, країни Європейського Союзу не підраховують бідність, а розраховують прийнятний рівень життя.

В Україні сьогодні доволі актуальним є питання щодо вдосконалення методології визначення прожиткового мінімуму з урахуванням міжнародних стандартів і міжнародного досвіду та спрощення досить складного і громіздкого чинного механізму розрахунку прожиткового мінімуму, аби зробити його більш прозорим, доступним і зрозумілим.

Як відзначено Національною тристоронньою соціально-економічною радою, цікавим для України є досвід Словаччини, яка використовує нормативно-статистичний метод визначення прожиткового мінімуму, що полягає у поєднанні розрахунків вартості харчування за нормами, вартості житлово-комунальних послуг за фактом, непродуктованих товарів за часткою у загальних витратах. При цьому в нормативно-правових актах досліджуваної країни чітко визначено, що розмір мінімальної заробітної плати має постійно випереджати величину прожиткового мінімуму, а механізм її розрахунку залежить від зростання середньомісячної заробітної плати та прожиткового мінімуму, пов’язаного з «витратами на життя» домогосподарств з низьким доходом. Пржитковий мінімум визначається згідно із середньостатистичним споживчим кошиком поточного періоду, що складається з урахуванням усередненої питомої ваги кожної позиції споживання товарів і послуг у загальному обсязі споживання. Пржитковий мінімум на одну фізичну особу або групи фізичних осіб (сім’я) у поточному періоді розраховується для однієї повнолітньої особи (одиної або першого члена сім’ї), для кожної подальшої повнолітньої особи в сім’ї.

Довгий час однією з найбільш обговорюваних у наукових колах, серед фахівців у сфері соціальної політики, народних депутатів України була пропозиція перейти до використання нормативно-структурного підходу, що базується на нормативному визначенні складу продовольчого кошика та структурному методі розрахунку вартості непродуктованих товарів і послуг як відсотка вартості продовольчого кошика. Додатковим аргументом на користь саме такої методики розрахунку прожиткового мінімуму в Україні наводилися можливість уникнути спекуляцій, постійним приводом для яких були набори товарів і послуг.

Крім того, сторонами соціального діалогу велися переговори щодо необхідності переходу до нормативно-структурного методу розрахунку прожиткового мінімуму, зокрема в рамках створеної у 2013 році при Міністерстві соціальної політики України Міжвідомчої робочої групи щодо вдосконалення методології визначення прожиткового мінімуму. На жаль, упродовж тривалого періоду робочою групою не напрацьовано узгодженого варіанта відповідних законодавчих змін, оскільки соціальними партнерами не досягнуто низки домовленостей, зокрема щодо структури прожиткового мінімуму та сфери його застосування.

Слід зазначити, що на сьогоднішній день у Верховній Раді України зареєстровані законопроекти, спрямовані на встановлення прожиткового мінімуму в розмірі, що відповідав би фактичній вартійній величині наборів продуктів харчування, непродуктованих товарів і послуг, а також щодо розширення переліку товарів та зміни методологічного підходу до формування прожиткового мінімуму, зокрема:

про внесення змін до статті 4 Закону України «Про прожитковий мінімум» щодо затвердження прожиткових мінімумів на рівні фактичного розміру (реєстр. № 1175), поданий народними депутатами України Тимошенко Ю.В., Соболевим С.В. та іншими;

про внесення змін до статті 4 Закону України «Про прожитковий мінімум» (реєстр. № 1175-1), поданий народним депутатом України Папівським М.М.;

про внесення змін до Закону України «Про прожитковий мінімум» щодо встановлення прожиткового мінімуму на рівень, не нижчий рівня фактичного прожиткового мінімуму (реєстр. № 1175-2), поданий народними депутатами України Королевською Н.Ю., Солодом Ю.В.;

про внесення змін до Закону України «Про прожитковий мінімум» (реєстр. № 1175-3), поданий народними депутатами України Третьяковою Г.М., Струнчевим В.О. та іншими.

У контексті обговорюваної тематики парламентських слухань цікавим є проект № 1175-3, яким пропонується, зокрема, змінити методологію визначення розміру прожиткового мінімуму, передбачивши, що вартість непродуктованих товарів і послуг визначається у відсотковому співвідношенні з вартістю набору продуктів харчування (у структурі прожиткового мінімуму вартість набору продуктів харчування становить 50 відсотків), та встановити, що розмір прожиткового мінімуму не може становити менше 40 відсотків середньої заробітної плати в державі за грудень року, що передє року формування Державного бюджету України на наступний рік, з урахуванням прогнозного рівня інфляції поточного року.

На сьогодні ведуться активні дискусії та висловлюються різні думки щодо доцільності прийняття тих чи інших варіантів застосування методології визначення прожиткового мінімуму — чого підтримується, щого категорично не сприймається, проте всі учасники обговорення солідарні в позиції щодо нагальної необхідності впровадження змін, що забезпечили б формування такого державного соціального стандарту, який виконував би свої конституційні функції як базовий орієнтир визначення рівня життя населення та основа для реалізації державної соціальної політики.

Разом з тим залежно від обраного в майбутньому методу визначення прожиткового мінімуму в Україні серед основних напрямів його вдосконалення доцільно вирішити такі питання:

- Перегляд кількісних та якісних стандартів набору продуктів харчування, непродуктованих товарів і послуг для основних соціальних і демографічних груп населення з урахуванням життєво необхідних витрат, детермінованих реаліями сучасності.
- У цьому контексті відзначено, що прожитковий мінімум в Україні є дуже низьким стандартом якості життя. Нормативний метод встановлення прожиткового мінімуму характеризується певним рівнем зв’язування системи цінностей щодо здійснення вибору між окремими продуктами, товарами та послугами. Визначення нормативу так званих фундаментальних потреб людини відображає більше позицію урядовців або уявлення окремих науковців, ніж реальні споживчі потреби людини на достатньому рівні. Водночас перелік товарів і послуг, що входять до складу наборів прожиткового мінімуму, важко визначити як науково обґрунтовані та збалансовані.

Так, набір продуктів харчування потребує значного перегляду з урахуванням оновлених Норм фізіологічних потреб населення України в основних харчових речовинах і енергії, затверджених наказом Міністерства охорони здоров’я України від 13 вересня 2017 року № 1073. Наразі Міністерством за технічної допомоги Бюро Всесвітньої організації охорони здоров’я в Україні залучено експертів для виконання робіт з підготовки пропозицій щодо набору продуктів харчування, проведення відповідних розрахунків та наукового обґрунтування.

Застарілий перелік непродуктованих товарів і послуг не відображає реальних потреб та споживання сучасної людини, зокрема будівництво, купівлю чи оренду житла, видатки на освіту, оздоровлення, оплату медичних та телекомунікаційних послуг.

Проте відповідно до статті 5 ратифікованої Україною Конвенції Міжнародної організації праці № 117 про основні цілі та норми соціальної політики зазначені основні потреби сімей працівників повинні братися до уваги при встановленні прожиткового мінімуму.

На такий невідповідності міжнародним зобов’язанням України акцентувала увагу Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, зазначаючи недостатнє врахування в наборах медикаментозних засобів та невиключення послуг закладів охорони здоров’я.

Окремі уваги з боку держави потребує також розв’язання проблеми погіршення доступності культурних послуг для населення. За даними Міністерства культури та інформаційної політики України, частка видатків на культуру, закладених у фактичний прожитковий мінімум, становить 1,76 відсотка (близько 74 гривень на місяць), що не дає змоги громадянам задовольнити власні культурні потреби навіть на мінімальному рівні.

Варто зауважити, що деталізація списку товарів і послуг, що входять до складу останніх наборів прожиткового мінімуму, базувалася на системі нормативів споживання, що розраховувалися, виходячи з пропозиції товарів народного споживання та платних послуг в умовах планової економіки. Перехід до ринкових засад кардинально змінив ситуацію на споживчому ринку — пропозиція товарів і послуг сьогодні включає широкий асортимент зі значним діапазоном цін і якісних характеристик для однакових за призначенням одиниць товарів і послуг.

Зокрема, можна розглянути порівняльний аналіз складу вітчизняного та зарубіжних споживчих кошиків, між якими спостерігається досить велика різниця. Так, за даними Служби статистики Польщі, польський споживчий кошик складається з 2 тис. продуктів, перелік яких змінюється щороку залежно від структури споживання сім’єю. У Великій Британії до споживчого кошика нещодавно додали електронні книжки, цифровий пристрій для запису телепрограм, чорниці, запакановані овочі для смаження та гарячий шоколад. Крім того, у складі споживчого кошика Великої Британії є витрати на підключення до мережі Інтернет, mp3-програвачі, м’яси закуски. Німечці включили до свого споживчого кошика цифровий фотоапарат, відеореєстратор, сканер, лазерний принтер, прилад для вимірювання артеріального тиску. За інформацією бюро статистики Німеччини, їхній кошик містить усі товари і послуги, які найчастіше купуються, а його склад оновлюється кожні п’ять років. До французького споживчого кошика включено витрати на придбання лаків для волосся, гелів для душу, інших косметичних засобів, їжу для котів і собак, апаратів для виправлення зубів, а також витрати на оренду автомобіля, проїзд на таксі. Американський споживчий кошик передбачає витрати не тільки на тютюн та алкоголь, а й на освіту, мобільний, комп’ютерний зв’язок. Загальноєвропейські стандарти вимагають включати до споживчого кошика послуги соціальної сфери: щомісячну вартість дитячих ясел, амбулаторний догляд за хворими, утримання в будинках престарілих, доставку продуктів харчування додому.

Вітчизняний прожитковий мінімум не передбачає навіть оплати медичних та освітніх послуг, адже відповідно до законодавства вони безкоштовні.

2. Перегляд структури прожиткового мінімуму для всіх соціальних і демографічних груп населення з метою встановлення раціонального співвідношення між набором харчування, набором непродуктованих товарів і набором послуг.

Пржитковий мінімум має відображати споживання товарів і послуг, забезпечення предметами культурно-побутового та господарського призначення відповідно до науково обґрунтованих норм та нормативів задоволення раціональних потреб людини. Враховуючи такий підхід, оптимальною може бути структура, де витрати на непродуктовані товари становлять майже половину, на послуги — близько третини, а на продукти харчування — решта. Саме такою є структура витрат середньостатистичної сім’ї у розвинутих країнах.

Проте, структура прожиткового мінімуму в Україні значно відрізняється від оптимальної, де доля її складових закладена навпаки: близько 48–58 відсотків — харчування, 30 відсотків — послуги та лише 20 відсотків — непродуктовані товари. Така структура прожиткового мінімуму, де переважає частка витрат на продукти харчування, за міжнародними нормами провокує віднесення українців до категорії бідних. При цьому слід зазначити, що ціни на основні продукти харчування в Україні не набагато нижчі від європейських.

3. Покращення якості проведення науково-громадської експертизи наборів продуктів харчування, непродуктованих товарів і послуг шляхом залучення до участі в роботі комісії представників громадянського суспільства та наукових експертів.

Представники громадськості у зверненнях до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини наголошують на необхідності нормативного врегулювання питання щодо їх залучення до проведення науково-громадської експертизи наборів продуктів харчування, непродуктованих товарів і послуг для основних соціальних і демографічних груп населення.

Вирішення зазначеного питання на законодавчому рівні обумовлено також необхідністю дотримання Україною міжнародних домовленостей, передбачених, зокрема, положеннями статті 421 Угоди про асоціацію з Європейським Союзом, відповідно до якого «Сторони сприяють залученню всіх заінтересованих сторін, зокрема соціальних партнерів та організацій громадянського суспільства, у контексті впровадження реформ в Україні та співробітництва між Сторонами згідно із цією Угодою».

Зважаючи на викладене та необхідність встановлення прожиткового мінімуму, який буде мінімумом для реального задоволення основних фізіологічних, побутових та соціальних потреб людини і підтримки нормального рівня життя, та враховуючи висловлені зауваження і пропозиції під час обговорення актуальних питань методології базового соціального стандарту в країні, учасники парламентських слухань на тему: «Проблеми формування прожиткового мінімуму в Україні» рекомендують:

I. Верховній Раді України забезпечити розгляд проєктів законів України: про внесення змін до статті 4 Закону України «Про прожитковий мінімум» щодо затвердження прожиткових мінімумів на рівні фактичного розміру (реєстр. № 1175); про внесення змін до статті 4 Закону України «Про прожитковий мінімум» (реєстр. № 1175-1);

про внесення змін до Закону України «Про прожитковий мінімум» щодо встановлення прожиткового мінімуму на рівень, не нижчий рівня фактичного прожиткового мінімуму (реєстр. № 1175-2);

II. Кабінету Міністрів України:

1. Створити Міжвідомчу робочу групу (з обов’язковим представництвом сторін соціального діалогу, громадськості та науковців) з розробки вдосконаленої методології визначення прожиткового мінімуму з урахуванням міжнародних стандартів та досвіду розвинутих країн з подальшим внесенням відповідного законопроекту на розгляд Верховної Ради України.

2. Здійснити заходи щодо наближення у 2020 році розміру прожиткового мінімуму до його реальної величини з урахуванням оновлених наборів продуктів харчування, непродуктованих товарів і послуг, зокрема:

2.1. Прискорити формування наборів продуктів харчування, наборів непродуктованих товарів і наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення з урахуванням реальної структури споживання населення та забезпечити їх затвердження.

2.2. Забезпечити розроблення та внесення на розгляд Верховної Ради України законопроекту про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік» щодо затвердження нового розміру прожиткового мінімуму з відповідним коригуванням усіх соціальних видатків.

3. Забезпечити розроблення та внесення на розгляд Верховної Ради України законопроектів щодо вилучення із законодавчих актів України показника «рівень забезпечення прожиткового мінімуму» як такого, що не відповідає Конституції України.

4. Забезпечити внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 24 вересня 1999 року № 1767 «Про науково-громадську експертизу набору продуктів харчування, набору непродуктованих товарів і набору послуг для встановлення прожиткового мінімуму» щодо обов’язкового включення до складу комісії представників громадянського суспільства та наукових експертів.

5. Забезпечити опрацювання питання щодо:

заміни прожиткового мінімуму для працездатних осіб на мінімальну заробітну плату для визначення посадових окладів та заробітної плати працівників з урахуванням провідних міжнародних практик, забезпечити підготовку відповідного проекту законодавчого акта та внесення його на розгляд Верховної Ради України;

встановлення неоподатковуваного мінімуму доходів громадян на рівні прожиткового мінімуму, затвердженого у Законі України про Державний бюджет України на відповідний рік, з подальшою підготовкою відповідного проекту законодавчого акта та внесення його на розгляд Верховної Ради України.

6. Провести аудит усіх соціальних виплат, що розраховуються на основі прожиткового мінімуму, затвердженого у Законі України «Про Державний бюджет України на 2020 рік», з метою з’ясування обсягів бюджетних видатків на їх фінансування з конкретизацією за кожним видом соціальної виплати та за кожною категорією громадян — отримувачів таких виплат, поінформувати про результати Верховну Раду України до 3 серпня 2020 року.

III. Міністерству фінансів України разом з Міністерством соціальної політики України та за участю представників інших соціальних партнерів підготувати пропозиції (з відповідними фінансовими розрахунками) щодо поетапної відміни показника «рівень забезпечення прожиткового мінімуму» та внести відповідний законопроект на розгляд Кабінету Міністрів України.

IV. Міністерству фінансів України при підготовці проекту закону про Державний бюджет України на 2021 рік та наступні роки розраховувати соціальну складову державного бюджету на основі прожиткового мінімуму, встановленого із дотриманням вимог національного законодавства та міжнародних актів, що регулюють зазначену сферу правовідносин.

V. Національний тристоронній соціально-економічний раді опрацювати питання вдосконалення методології визначення прожиткового мінімуму, підготувати та внести відповідні пропозиції до Кабінету Міністрів України.

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Митного кодексу України у зв’язку з реформою прокуратури та змінами у системі судоустрою України

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
1. Внести до Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., №№ 44—48, ст. 552) такі зміни:
1) у частині дев’ятій статті 340 та частині першій статті 359 слова «Верховний Суд України» та «Генеральний прокурор України» в усіх відмінках замінити відповідно словами «Верховний Суд» та «Генеральний прокурор» у відповідному відмінку;
2) у частині другій статті 456 та частині другій статті 457 слова «Генеральною прокуратурою України» замінити словами «Офісом Генерального прокурора».
2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
2 червня 2020 року
№ 641-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Бюджетного кодексу України у зв’язку з проведенням адміністративної реформи

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
1. Внести до Бюджетного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 50—51, ст. 572) такі зміни:
1) у статті 17 слова «орган доходів і зборів» у всіх відмінках і числах замінити словами «податковий орган» у відповідному відмінку і числі;
2) у пункт 38 частини другої статті 29 слова «органами доходів і зборів» замінити словами «митними органами»;
3) у частині другій статті 50 слова «Органи доходів і зборів» замінити словами «Податкові органи»;
4) в абзаці третьому частини другої статті 64 слова «органах доходів і зборів» замінити словами «податкових органах».
2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
2 червня 2020 року
№ 642-IX

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2014 р. № 570

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2014 р. № 570 «Про організацію та проведення біржових аукціонів з продажу нафти сирови, газового конденсату власного видобутку і скрапленого газу» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 87, ст. 2483; 2015 р., № 70, ст. 2317; 2017 р., № 51, ст. 1572, № 95, ст. 2893; 2019 р., № 90, ст. 3000) зміни, що додаються.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 червня 2020 р. № 486

ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України
від 16 жовтня 2014 р. № 570

- У постанові:
 - у пункті 2 слова «Державній фіскальній службі» замінити словами «Державній податковій службі»;
 - у пункті 4 слова «Міністерству економічного розвитку і торгівлі» та «Міністерством економічного розвитку і торгівлі за погодженням з Міністерством енергетики та вугільної промисловості» замінити відповідно словами «Міністерству енергетики» та «зазначеним Міністерством»;
 - абзац перший пункту 5 викласти в такій редакції:
«5. Міністерству енергетики.»;
 - у пункті 6: абзац перший викласти в такій редакції:
«6. Міністерству енергетики повідомляти Державній митній службі про дату реєстрації аукціонним комітетом з продажу нафти сирови, газового конденсату власного видобутку та скрапленого газу заявок на проведення біржового аукціону невідкладно у день реєстрації таких заявок.»;
в абзаці другому слова «Державній фіскальній службі» замінити словами «Державній митній службі»;
 - у тексті постанови слова «Міністерство енергетики та вугільної промисловості» в усіх відмінках замінити словами «Міністерство енергетики» у відповідному відмінку.
- У Порядку організації та проведення біржових аукціонів з продажу нафти сирови, газового конденсату власного видобутку та скрапленого газу, затвердженому зазначеною постановою:
 - останній абзац пункту 2 викласти в такій редакції:
«Для цілей цього Порядку термін «електронний підпис» вживається у значенні, наведеному в Законі України «Про електронні довірчі послуги».»;
 - абзац другий пункту 5 викласти в такій редакції:
«До складу аукціонного комітету включається п’ять представників Міністерства енергетики. Персональний склад аукціонного комітету затверджується наказом Міністерства енергетики.»;
 - у пункті 19:
в абзацах першому, другому, шостому і сьомому слово «ДФС» замінити словом «Держмитслужби»;
абзац дев’ятий викласти в такій редакції:
«Рівень стартової ціни на скраплений газ, що реалізується на спеціалізованих аукціонах, визначається відповідно до рівня цін на природний газ для потреб населення за такою формулою:
$$C_{\text{г}} = C_{\text{п}} \times K_{\text{з}};$$

абзац одинадцятий викласти в такій редакції:
« $C_{\text{п}}$ — ціна природного газу (за 1 тис. куб. метрів) для побутового споживача (без урахування податку на додану вартість, тарифів на транспортування та розподіл природного газу, торговельної надбавки (націнки) постачальника природного газу із спеціальними обов’язками) станом на перше число місяця, в якому проводиться спеціалізований аукцион»;
 - в абзаці другому пункту 21 слово «ДФС» замінити словом «Держмитслужби»;
 - у підпункті 1 пункту 31 слово «ДФС» замінити словом «ДПС»;
 - в абзаці другому пункту 46 слова «електронні цифрові підписи» замінити словами «електронні підписи».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2020 р. № 375

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
Внести зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2020 р. № 375 «Деякі питання оплати праці (грошового забезпечення) окремих категорій працівників, військовослужбовців Національної гвардії та Державної прикордонної служби, осіб рядового та начальницького складу органів і підрозділів цивільного захисту, поліцейських, які забезпечують життєдіяльність населення, на період дії карантину, установленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, та протягом 30 днів з дня його відміни» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 41, ст. 1318, № 43, ст. 1394), доповнивши назву та пункт 1 постанови після слів «Державної прикордонної служби» словами «, посадових осіб Державної митної служби».

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення зміни в додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 26 грудня 2011 р. № 1399

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
Внести зміну в додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 26 грудня 2011 р. № 1399 «Про встановлення ліміту легкових автомобілів, що обслуговують органи виконавчої влади» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 7, ст. 246; 2014 р., № 28, ст. 793), замінивши позицію

«Мінірегіон такою позицією:	1»
«Мінірегіон	2».

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення змін до Порядку надання щомісячної адресної допомоги внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
Внести до Порядку надання щомісячної адресної допомоги внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2014 р. № 505 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 80, ст. 2271; 2015 р., № 70, ст. 2312; 2018 р., № 57, ст. 1992; 2020 р., № 32, ст. 1095), зміни, що додаються.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 червня 2020 р. № 491

ЗМІНИ,
що вносяться до Порядку надання щомісячної адресної допомоги внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг

- У пункті 5:
в абзаці двадцятому слова «призначення грошової допомоги на наступний шестимісячний строк здійснюється без подання відповідної заяви та документів, передбачених цим пунктом, у такому ж розмірі, в якому вона виплачується в поточний шестимісячний строк» замінити словами «строк виплати грошової допомоги в раніше встановленому розмірі продовжується на період карантину та на один місяць після його скасування без звернення особи до уповноваженого органу»;
доповнити пункт абзацами такого змісту:
«Уповноважений орган протягом одного місяця після скасування карантину проводить перерахунок розміру виплаченої грошової допомоги внутрішньо переміщеним особам на підставі поданих особою або уповноваженим представником сім’ї заяви та необхідних документів.
Якщо за результатами проведеного перерахунку: розмір отриманої грошової допомоги виявляється меншим, уповноважений орган проводить доплату різниці між її перерахуванням і виплаченим розміром;
не підтверджено право на отримання грошової допомоги або її розмір виявляється меншим від розміру допомоги, виплаченої під час карантину, або особою чи уповноваженим представником сім’ї не подано заяви та необхідних документів, уповноважений орган стягує надміру виплачені суми допомоги згідно із законодавством.».
- Пункт 7 доповнити абзацом такого змісту:
«Положення абзацу першого цього пункту щодо припинення виплати грошової допомоги в разі непрацездатності особи не застосовуються у період карантину та протягом одного місяця після його скасування.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення змін у додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 26 грудня 2011 р. № 1399

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
Внести у додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 26 грудня 2011 р. № 1399 «Про встановлення ліміту легкових автомобілів, що обслуговують органи виконавчої влади» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 7, ст. 246; 2014 р., № 28, ст. 793; 2015 р., № 78, ст. 2610) такі зміни:

позицію		
«ДФС	1	373»
замінити такою позицією:		
«ДФС	3	27»;
доповнити додаток такими позиціями:		
«Держмитслужба	4	29
ДПС	6	305».

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про необхідність призначення на вакантну посаду першого заступника Голови Державної служби морського та річкового транспорту України

Погодитися з пропозицією Міністра інфраструктури України Криклія В. А. щодо необхідності призначення на вакантну посаду першого заступника Голови Державної служби морського та річкового транспорту України шляхом укладення контракту про проходження державної служби.
Визначити Міністра інфраструктури України Криклія В. А. уповноваженою особою для проведення співбесіди в установленому порядку.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про необхідність призначення на вакантну посаду першого заступника Голови Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів

Погодитися з пропозицією Міністра економіки, торгівлі та сільського господарства України Петрашка І. Р. щодо необхідності призначення на вакантну посаду першого заступника Голови Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів шляхом укладення контракту про проходження державної служби.
Визначити заступника Міністра економіки, торгівлі та сільського господарства України Глуценка С. М. уповноваженою особою для проведення співбесіди в установленому порядку.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про необхідність призначення на вакантну посаду Голови Державної служби морського та річкового транспорту України

Погодитися з пропозицією Міністра інфраструктури України Криклія В. А. щодо необхідності призначення на вакантну посаду Голови Державної служби морського та річкового транспорту України шляхом укладення контракту про проходження державної служби.
Визначити Міністра інфраструктури України Криклія В. А. уповноваженою особою для проведення співбесіди в установленому порядку.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про необхідність призначення на вакантну посаду державного секретаря Міністерства закордонних справ України

Погодитися з пропозицією Міністра закордонних справ України Кулеби Д. І. щодо необхідності призначення на вакантну посаду державного секретаря Міністерства закордонних справ України шляхом укладення контракту про проходження державної служби.
Визначити Міністра закордонних справ України Кулебу Д. І. уповноваженою особою для проведення співбесіди в установленому порядку.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про необхідність призначення на вакантну посаду державного секретаря Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України

Погодитися з пропозицією Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України Петрашка І. Р. щодо необхідності призначення на вакантну посаду державного секретаря Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України шляхом укладення контракту про проходження державної служби.
Визначити Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України Петрашка І. Р. уповноваженою особою для проведення співбесіди в установленому порядку.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про необхідність призначення на вакантну посаду державного секретаря Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України

Погодитися з пропозицією Віце-прем’єр-міністра України — Міністра з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України Резнікова О. Ю. щодо необхідності призначення на вакантну посаду державного секретаря Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України шляхом укладення контракту про проходження державної служби.
Визначити першого заступника Міністра з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України Замлинського Р. Т. уповноваженою особою для проведення співбесіди в установленому порядку.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 червня 2020 р. № 696-р
Київ

Про необхідність призначення на вакантну посаду заступника Голови Державної служби статистики України з цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації

Погодитися з пропозицією Міністра Кабінету Міністрів України Немчінова О. М. щодо необхідності призначення на вакантну посаду заступника Голови Державної служби статистики України з цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації шляхом укладення контракту про проходження державної служби.
Визначити Голову Державної служби статистики України Вернера І. Є. уповноваженою особою для проведення співбесіди в установленому порядку.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 17 червня 2020 р. № 496
Київ

Про заборону проведення пробного зовнішнього незалежного оцінювання у 2020 році та виділення коштів для повернення коштів, сплачених за надання послуги з проведення пробного зовнішнього незалежного оцінювання у 2020 році

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
1. Заборонити проведення пробного зовнішнього незалежного оцінювання у 2020 році.
2. Виділити Міністерству освіти і науки 52 450 тис. гривень (видатки споживаня) на безповоротній основі із фонду боротьби з гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2, та її наслідками для повернення коштів, сплачених за надання послуги з проведення пробного зовнішнього незалежного оцінювання у 2020 році.
3. Затвердити Порядок використання коштів для повернення коштів, сплачених за надання послуги з проведення пробного зовнішнього незалежного оцінювання у 2020 році, що додається.
4. Забезпечити:
Міністерству освіти і науки — погодження виділення бюджетних коштів, передбачених пунктом 2 цієї постанови, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;
Міністерству фінансів — після зазначеного погодження відкриття нової бюджетної програми та внесення відповідних змін до розпису державного бюджету.
5. Міністерству освіти і науки разом з Українським центром оцінювання якості освіти та регіональними центрами оцінювання якості освіти забезпечити спрямування невикористаних у 2020 році коштів спеціального фонду державного бюджету, отриманих від надання платних послуг з підготовки та проведення пробного зовнішнього незалежного оцінювання, на здійснення заходів щодо проведення зовнішнього незалежного оцінювання, єдиного вступного іспиту та єдиного фахового вступного випробування.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 червня 2020 р. № 496

ПОРЯДОК
використання коштів для повернення коштів,
сплачених за надання послуги з проведення пробного
зовнішнього незалежного оцінювання у 2020 році

1. Цей Порядок визначає механізм використання коштів державного бюджету за програмою «Повернення коштів, сплачених за надання послуги із проведення пробного зовнішнього незалежного оцінювання у 2020 році, за рахунок коштів, які виділені із фонду боротьби з гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2, та її наслідками» (далі — бюджетні кошти).
2. Головним розпорядником бюджетних коштів та відповідальним виконавцем бюджетної програми є МОН.
3. Бюджетні кошти спрямовуються до АТ КБ «ПриватБанк» на підставі укладеного договору для повернення коштів всім учасникам пробного зовнішнього незалежного оцінювання у 2020 році (далі — учасники), які у встановленому порядку зареєструвалися з 3 по 24 січня 2020 р. для проходження пробного зовнішнього незалежного оцінювання у поточному році та сплатили кошти за участь у ньому.
Спрямування бюджетних коштів на оплату банківських послуг не допускається.
4. Український центр оцінювання якості освіти до 30 червня формує та передає МОН базу даних з:
унікальними номерами учасників;
прізвищами, іменами та по батькові учасників;
контактними номерами телефону;
сумами, що підлягають поверненню кожному учасникові.
5. Відповідальність за інформацію, зазначену у базі даних, сформованій відповідно до пункту 4 цього Порядку, а також за перевірку здійснення учасником платежу за участь у пробному зовнішньому незалежному оцінюванні у 2020 році покладється на Український центр оцінювання якості освіти та регіональні центри оцінювання якості освіти.
6. МОН до 1 липня передає отриману від Українського центру оцінювання якості освіти базу даних, сформовану відповідно до пункту 4 цього Порядку, до АТ КБ «ПриватБанк».
7. Виплата коштів здійснюється АТ КБ «ПриватБанк» у період з 1 липня до 1 грудня 2020 р. за зверненням учасників та пред'явленням ними унікального номера учасника.
Кошти кожному учасникові повертаються в обсязі, зазначеному у базі даних, сформованій відповідно до пункту 4 цього Порядку.
8. Бюджетні кошти, не використані АТ КБ «ПриватБанк» на кінець поточного року, повертаються МОН та підлягають перерахуванню Казначейством до загального фонду державного бюджету.
9. МОН щомісяця до 15 числа подає Комітетові Верховної Ради України з питань бюджету та Мініфіну інформацію про використання бюджетних коштів.
10. Ведення бухгалтерського обліку, відкриття рахунків, реєстрація, облік бюджетних зобов'язань в органах Казначейства та операції, пов'язані з використанням бюджетних коштів, здійснюються в установленому законодавством порядку.
11. Складення та подання фінансової і бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за їх цільовим та ефективним витрачанням здійснюються в установленому законодавством порядку.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 3 червня 2020 р. № 664-р
Київ

Про утворення Організаційного комітету з підготовки та проведення заходів із створення меморіалу українських героїв

1. Утворити Організаційний комітет з підготовки та проведення заходів із створення меморіалу українських героїв у складі згідно з додатком.
Надати голові Організаційного комітету право затверджувати його персональний склад та вносити в разі потреби до нього зміни.
2. Організаційному комітетові розробити і затвердити в місячний строк план заходів із створення меморіалу українських героїв.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 3 червня 2020 р. № 664-р

СКЛАД
Організаційного комітету з підготовки та проведення заходів із створення меморіалу українських героїв
Віце-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України, голова Оргкомітету
Міністр культури та інформаційної політики, заступник голови Оргкомітету
Голова Українського інституту національної пам'яті, секретар Оргкомітету
Заступник Міністра розвитку громад та територій
Заступник Міністра закордонних справ
Заступник Міністра фінансів
Заступник Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства
Заступник Міністра юстиції
Заступник Міністра освіти і науки
Заступник Міністра оборони
Заступник Міністра у справах ветеранів
Державний секретар МВС
Державний секретар МКП
Голова Держкомтелерадіо
Голова Київської міськдержадміністрації
Народні депутати України (за згодою)
Секретар Державної міжвідомчої комісії у справах увічнення пам'яті учасників антитерористичної операції, жертв війни та політичних репресій (за згодою)
Генеральний директор Національного меморіального комплексу Героїв Небесної Сотні — Музею Революції Гідності (за згодою)
Представники наукових установ та громадських організацій (за згодою)

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 червня 2020 р. № 665-р
Київ

Про перерозподіл деяких видатків державного бюджету, передбачених Міністерству внутрішніх справ на 2020 рік

1. Відповідно до частини восьмої статті 23 Бюджетного кодексу України здійснити в межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Міністерству внутрішніх справ на 2020 рік у загальному фонді державного бюджету, перерозподіл видатків шляхом:
зменшення обсягу видатків розвитку за програмою 1006110 «Будівництво (придбання) житла для осіб рядового і начальницького складу Державної служби України з надзвичайних ситуацій» у сумі 65000 тис. гривень;
збільшення обсягу видатків розвитку за програмою 1006280 «Забезпечення діяльності сил цивільного захисту» у сумі 65000 тис. гривень.
2. Забезпечити:
Міністерству внутрішніх справ — погодження перерозподілу видатків, передбаченого пунктом 1 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;
Міністерству фінансів — внесення після зазначеного погодження відповідних змін до розпису державного бюджету.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 червня 2020 р. № 687-р
Київ

Про внесення зміни до розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 грудня 2019 р. № 1368

1. Внести зміну до розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 грудня 2019 р. № 1368 «Деякі питання виконання Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Федеративної Республіки Німеччина про співробітництво у сфері боротьби з організованою злочинністю, тероризмом та іншими злочинами середньої тяжкості, тяжкими та особливо тяжкими злочинами», доповнивши абзац другий після слів «Національна поліція» словами «, Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів».
2. Міністерству закордонних справ письмово повідомити Уряд Федеративної Республіки Німеччина про те, що за Угодою між Кабінетом Міністрів України та Урядом Федеративної Республіки Німеччина про співробітництво у сфері боротьби з організованою злочинністю, тероризмом та іншими злочинами середньої тяжкості, тяжкими та особливо тяжкими злочинами, учиненою 30 серпня 2010 р. у м. Берліні, додатково виконання зобов'язань відповідно до своєї компетенції забезпечує Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 червня 2020 р. № 688-р
Київ

Про затвердження складу представників сторони органів виконавчої влади в Національній тристоронній соціально-економічній раді

1. Затвердити склад представників сторони органів виконавчої влади в Національній тристоронній соціально-економічній раді згідно з додатком.
Надати співголові Національної тристоронньої соціально-економічної ради від сторони органів виконавчої влади право вносити в разі потреби зміни до зазначеного складу.
2. Визнати таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 травня 2018 р. № 290 «Про затвердження складу представників сторони органів виконавчої влади в Національній тристоронній соціально-економічній раді» (Офіційний вісник України, 2018 р., № 42, ст. 1510).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 17 червня 2020 р. № 688-р

СКЛАД
представників сторони органів виконавчої влади в Національній тристоронній соціально-економічній раді
Міністр розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства, співголова Ради
Міністр соціальної політики, заступник співголови Ради
Заступник Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства (відповідно до розподілу функціональних повноважень), заступник співголови Ради
Перший заступник Міністра інфраструктури
Заступник Міністра фінансів
Заступник Міністра у справах ветеранів
Заступник Міністра охорони здоров'я
Заступник Міністра енергетики
Заступник Міністра розвитку громад та територій
Заступник Міністра юстиції
Заступник Міністра молоді та спорту
Заступник Міністра освіти і науки
Директор Департаменту гуманітарної та соціальної політики Секретаріату Кабінету Міністрів України
Голова Державної служби з питань праці
Голова правління Пенсійного фонду України
Заступник Голови ДМС
Заступник Голови Держстату
Заступник Голови Фонду державного майна
Заступник Голови ДПС
Директор Державного центру зайнятості

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 червня 2020 р. № 689-р
Київ

Про внесення змін до розпорядження Кабінету Міністрів України від 13 лютого 2013 р. № 75 та визнання таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 1 липня 2016 р. № 461

1. Внести до розпорядження Кабінету Міністрів України від 13 лютого 2013 р. № 75 «Деякі питання укладення генеральної угоди між Кабінетом Міністрів України, всеукраїнськими об'єднаннями профспілок і всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців, галузевих (міжгалузевих) та територіальних колективних угод» зміни, що додаються.
2. Визнати таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 1 липня 2016 р. № 461 «Про внесення зміни до пункту 1 розпорядження Кабінету Міністрів України від 13 лютого 2013 р. № 75».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 17 червня 2020 р. № 689-р

ЗМІНИ,
що вносяться до розпорядження Кабінету Міністрів України від 13 лютого 2013 р. № 75

1. На часткову зміну пункту 1 затвердити керівником групи повноважних представників сторони органів виконавчої влади для проведення колективних переговорів з питань розроблення, укладення або внесення змін до генеральної угоди між Кабінетом Міністрів України, всеукраїнськими об'єднаннями профспілок і всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства Петрашка Ігоря Ростиславовича, увільнивши від виконання цих обов'язків Реву Андрія Олексійовича.
2. У пункті 3 слова «Міністерства соціальної політики» замінити словами «Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства».
3. У пункті 4 слова «Міністерству соціальної політики» замінити словами «Міністерству розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 червня 2020 р. № 693-р
Київ

Про підготовку та відзначення у 2020 році 100-річчя з дня заснування Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля

1. Утворити Організаційний комітет з підготовки та відзначення у 2020 році 100-річчя з дня заснування Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля у складі згідно з додатком.
Надати голові Організаційного комітету право затверджувати його персональний склад та вносити в разі потреби до нього зміни.
2. Організаційному комітетові розробити і затвердити до 10 липня 2020 р. план заходів з підготовки та відзначення у 2020 році 100-річчя з дня заснування Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 17 червня 2020 р. № 693-р

СКЛАД
Організаційного комітету з підготовки та відзначення у 2020 році 100-річчя з дня заснування Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля

Міністр освіти і науки, голова Оргкомітету
Голова Луганської облдержадміністрації, заступник голови Оргкомітету
Ректор Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля (за згодою)
Народні депутати України (за згодою)
Члени наглядової ради Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля (за згодою)

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 червня 2020 р. № 666-р
Київ

Про звільнення Сальнікової Т. Г. з посади заступника Міністра соціальної політики України з питань європейської інтеграції

Звільнити Сальнікову Тетяну Геннадівну з посади заступника Міністра соціальної політики України з питань європейської інтеграції 24 червня 2020 р. за власним бажанням.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 червня 2020 р. № 667-р
Київ

Про звільнення Войтовича О. М. з посади державного секретаря Міністерства розвитку громад та територій України

Звільнити Войтовича Олега Михайловича з посади державного секретаря Міністерства розвитку громад та територій України у зв'язку з переходом на іншу роботу.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 червня 2020 р. № 668-р
Київ

Про звільнення Черних О. О. з посади державного секретаря Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України

Звільнити Черних Олександра Олександровича з посади державного секретаря Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України відповідно до частини першої статті 87¹ Закону України «Про державну службу».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 15 квітня 2020 р. № 596-р
Київ

Про затвердження перспективного плану
формування територій громад Харківської області

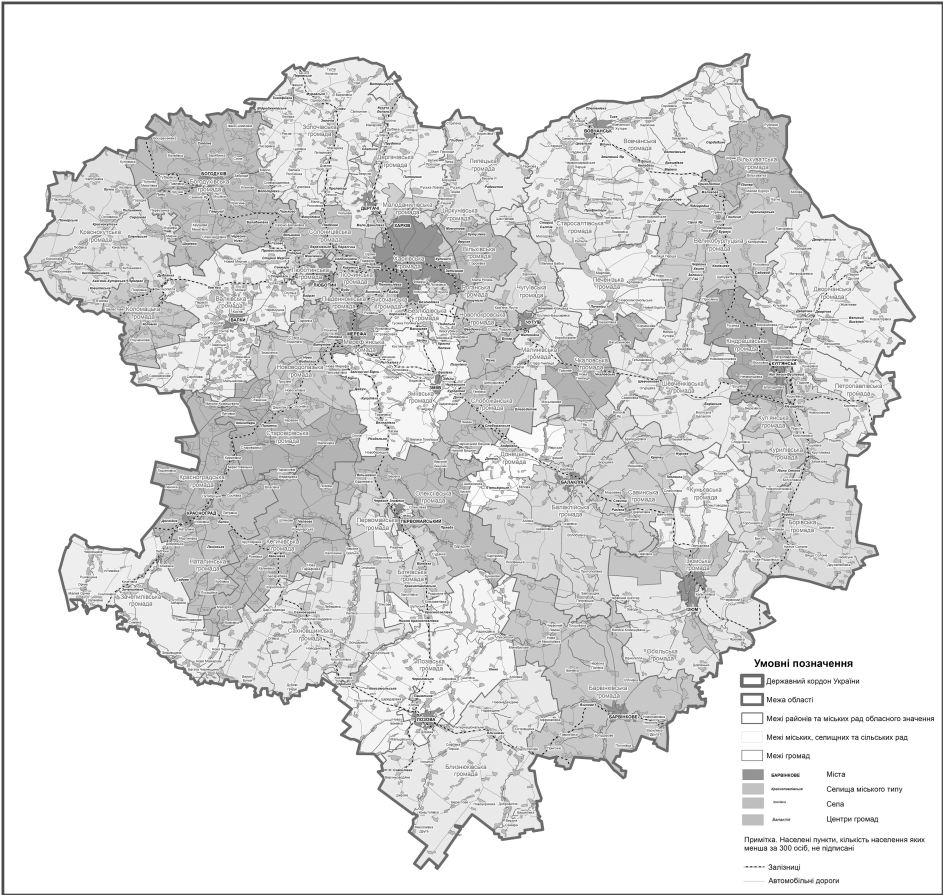
1. Відповідно до частини третьої статті 11 Закону України «Про добровільне об’єднання територіальних громад» затвердити перспективний план формування територій громад Харківської області, що додається.
2. Визнати такими, що втратили чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 15 квітня 2020 р. № 596-р

ПЕРСПЕКТИВНИЙ ПЛАН
формування територій громад Харківської області

1. Графічна частина (карта Харківської області)

2. Перелік спроможних територіальних громад Харківської області

Назва територіальної громади	Код населеного пункту — адміністративного центру територіальної громади з КОАТУУ	Назва населеного пункту — адміністративного центру територіальної громади	Назви територіальних громад, що входять до складу спроможної територіальної громади	Назва району чи міста обласного значення, до якого входить адміністративний центр територіальної громади
Балаклійська	6320210100	м. Балаклія	Балаклійська Асіївська Волохово-Ярська (Чугувський район) Борщівська Бригадирівська Вербівська Гусарівська Лозовеньківська Новогусарівська Міловська Петрівська Протопопівська Чепільська Шевелівська Яковенківська	Балаклійський район
Донецька	6320256000	смт Донець	Донецька Андріївська Пришибська П’ятигірська Шебелинська	—»—
Савинська	6320255700	смт Савинці	Савинська Веселівська Вишнівська Залиманська Морозівська	—»—
Барвінківська	6320410100	м. Барвінкове	Барвінківська Богодарівська Великокомишуваська Гаврилівська Григорівська Грушуваська Гусарівська Іванівська Іванівська Друга Рідненська Мечибилівська Новомиколаївська Подолівська	Барвінківський район
Близнюківська	6320655100	смт Близнюки	Близнюківська Алісівська Башилівська Берестівська Бурбулатівська Верхньосамарська Вишнева Добровільська Квітнева Кришталівська Лукашівська Надеждинська Новонадеждинська Новоукраїнська Олексіївська Острівщинська Самійлівська Семенівська Софіївська Уплатнівська	Близнюківський район

Богодухівська	6320810100	м. Богодухів	Богодухівська Гутянська Шарівська Вікторівська Вінницько-Іванівська Губарівська Дмитрівська Забродівська Зарябинська Івано-Шийчинська Кленівська Крисинська Куп’єваська Олександрівська Павлівська Петропавлівська Полково-Микитівська Сазоно-Баланівська Сіннянська Степнянська Сухининська Улянівська Хрущово-Микитівська	Богодухівський район
Борівська	6321055100	смт Борова	Борівська Богуславська Вищесолоненська Гороховатська Ізюмська Першотравнева Підвисочанська Підлиманська Піско-Радківська Чернечинська	Борівський район
Валківська	6321210100	м. Валки	Валківська Баранівська Благодатненська Високопільська Гонтово-Ярська Заміська Кобзарівська Ков’язька Костівська Мельниківська Минківська Новомерчицька Огульцівська Олександрівська Перекіпська Сидоренківська Сніжківська Старомерчицька Черемушнянська Шарівська	Валківський район
Великобурлуцька	6321455100	смт Великий Бурлук	Великобурлуцька Гнилицька Перша Андріївська Гнилицька Григорівська Катеринівська Малобурлуцька Новоолександрівська Підсереднянська Хатнянська Червонохвильська Шипуватська	Великобурлуцький район
Вільхуватська	6321484001	с. Вільхуватка	Вільхуватська Міловська Приколотнянська Рубленська Федорівська Чорненська	—»—
Вовчанська	6321610100	м. Вовчанськ	Вовчанська Білоколодязька Бугаївська Варварівська Вільчанська Вовчансько-Хутірська Волохівська Гатищенська Землянська Іванівська Котівська Нестернянська Новоолександрівська Охрімівська Петропавлівська Пільнянська Різниківська Рубіжненська Симинівська Старицька Юрченківська	Вовчанський район
Старосалтівська	6321655800	смт Старий Салтів	Старосалтівська Гонтарівська Молодівська Хотімлянська Червоноармійська Шестаківська	Вовчанський район
Дворічанська	6321855100	смт Дворічна	Дворічанська Богданівська Вільшанська Кам’янська Колодязненська Кутківська Лиманська Друга Миколаївська Новогорівська Петро-Іванівська Пісківська Рідкодубівська Тавільжанська Токарівська	Дворічанський район
Дергачівська	6322010100	м. Дергачі	Дергачівська Безруківська Козачолопанська Проходівська Прудянська Русько-Лозівська Слатинська Токарівська	Дергачівський район
Малоданилівська	6322055900	смт Мала Данилівка	Малоданилівська Черкасько-Лозівська	—»—
Солоницівська	6322057600	смт Солоницівка	Солоницівська Вільшанська Пересічанська Полівська Протопопівська	—»—
Зачепилівська	6322255100	смт Зачепилівка	Зачепилівська Бердянська Забаринська Леб’язька Малоорчицька Миколаївська Сомівська Новомажарівська Рунівщинська Чернечинська	Зачепилівський район

ДОКУМЕНТИ

Зміївська	6321710100	м. Зміїв	Зміївська Біріківська Борівська Великогомільшанська Задонецька Зідківська Соколівська Таранівська Тимченківська Чемужівська Слобожанська Геніївська Лиманська Нижньобишкинська Скрипайівська Шелудьківська Золочівська Великороззянська Довжицька Калиновецька Лютівська Малороззянська Одноробівська Одноробівська Перша Олександрівська Писарівська Світличненська Удянська Феськівська Гур'єво-Козачанська Кузьмівська Бригадирівська (у складі с. Липча-нівка) Бугайівська Іванчуківська Олександрівська Чистоводівська Оскільська Капітолівська Комарівська Студенокська Бражківська Вірнопільська Заводська Довгеньківська Малокомішуваська Кегичівська Андріївська Бесарабівська Власівська Вовківська Красненська Лозівська Мажарська Медведівська Новопарафіївська Павлівська Парасковіївська Розсохуватська Рояківська Слобожанська Шляхівська Коломацька Покровська Різнунківська Шелестівська Шляхівська Красноградська Зорянська Іванівська Кирилівська Микола-Комишуватська Піщанська Хрестищенська Наталинська Кобзівська Попівська Володимирівська Мартинівська Петрівська Соснівська Краснокутська В'язівська Каплунівська Качалівська Китченківська Козіївська Колонтаївська Костянтинівська Любівська Мурафська Олексіївська Пархомівська Рябоконівська Кіндрашівська Вишнівська Грушівська Гусинська Моначинівська Просянська Смородьківська Нечволодівська Курилівська Глушківська Кругляківська Лісностінківська Сеньківська Петропавлівська Кислівська Піщанська Ягідненська Нововодолазька Бірівська Ватутінська Знам'янська Одринська Ордівська Просянська Рокитненська Сосонівська Староводолазька	Зміївський район	Печенізька	6324655100	смт Печеніги	Печенізька Артемівська Борщівська Мартівська Новобурлуцька Сахновщинська Аполлонівська Багаточернечинська Великобучківська Володимирівська Дар-Надеждинська Дубовогрядська Катеринівська Лебедівська Лигівська Новоолександрівська Новочернечинська Огіївська Олійниківська Тавежнянська Шевченківська Безлюдівська Басищівська Котлярівська Лизогубівська Хорошівська Вільхівська Кулиничівська Малороганська Височанська Бабаївська Покотилівська Яковлівська (у складі с. Ржавець) Липецька Веселівська Глибківська Слобожанська Лук'янівська Тернівська Мереф'янська Утківська Яковлівська (у складі с. Яковлівка, с. Олександрівка) Південноміська Будянська Пісочинська Березівська Коротичанська Роганська Пономаренківська Циркунівська Русько-Тишківська Малинівська Моспанівська Старогнилицька Новопокровська Есхарівська Введенська Старопокровська Чкаловська Базаліївська Граківська Іванівська Коробочкинська Леб'язька Юрченківська Шевченківська Аркадівська Безмятеженська Березівська Борівська Василенківська Великохутірська Волосько-Балаклійська Гетьманівська Нижньообурлуцька Новомиколаївська Петрівська Петропільська Семенівська Сподобівська Старовірівська Ізюмська Кам'янська Бригадирівська (у складі с. Бригадирівка, с. Бабенкове, с. Федорівка) Левківська Куп'янська Куп'янськ-Вузлова Осинівська Пристінська Лозівська Артільна Бунаківська Домаська Єлизаветівська Катеринівська Кінненська Краснопавлівська Миколаївська Миролюбівська Надеждівська Новоіванівська Орільська Павлівська Друга Панютинська Перемозька Плисівська Садівська Смирнівська Тихопільська Царедарівська Чернігівська Шатівська Яковлівська Люботинська Манченківська (Харківський район) Первомайська Грушинська Ржавицька Харківська Чугувська Кочетоцька Кам'яноярська Зарожненська Великобачанська	Печенізький район
Слобожанська	6321755600	смт Слобожанське	—»—	—»—	Сахновщинська	6324855100	смт Сахновщина	Сахновщинська Аполлонівська Багаточернечинська Великобучківська Володимирівська Дар-Надеждинська Дубовогрядська Катеринівська Лебедівська Лигівська Новоолександрівська Новочернечинська Огіївська Олійниківська Тавежнянська Шевченківська Безлюдівська Басищівська Котлярівська Лизогубівська Хорошівська Вільхівська Кулиничівська Малороганська Височанська Бабаївська Покотилівська Яковлівська (у складі с. Ржавець) Липецька Веселівська Глибківська Слобожанська Лук'янівська Тернівська Мереф'янська Утківська Яковлівська (у складі с. Яковлівка, с. Олександрівка) Південноміська Будянська Пісочинська Березівська Коротичанська Роганська Пономаренківська Циркунівська Русько-Тишківська Малинівська Моспанівська Старогнилицька Новопокровська Есхарівська Введенська Старопокровська Чкаловська Базаліївська Граківська Іванівська Коробочкинська Леб'язька Юрченківська Шевченківська Аркадівська Безмятеженська Березівська Борівська Василенківська Великохутірська Волосько-Балаклійська Гетьманівська Нижньообурлуцька Новомиколаївська Петрівська Петропільська Семенівська Сподобівська Старовірівська Ізюмська Кам'янська Бригадирівська (у складі с. Бригадирівка, с. Бабенкове, с. Федорівка) Левківська Куп'янська Куп'янськ-Вузлова Осинівська Пристінська Лозівська Артільна Бунаківська Домаська Єлизаветівська Катеринівська Кінненська Краснопавлівська Миколаївська Миролюбівська Надеждівська Новоіванівська Орільська Павлівська Друга Панютинська Перемозька Плисівська Садівська Смирнівська Тихопільська Царедарівська Чернігівська Шатівська Яковлівська Люботинська Манченківська (Харківський район) Первомайська Грушинська Ржавицька Харківська Чугувська Кочетоцька Кам'яноярська Зарожненська Великобачанська	Сахновщинський район
Золочівська	6322655100	смт Золочів	Золочівська Великороззянська Довжицька Калиновецька Лютівська Малороззянська Одноробівська Одноробівська Перша Олександрівська Писарівська Світличненська Удянська Феськівська Гур'єво-Козачанська Кузьмівська Бригадирівська (у складі с. Липча-нівка) Бугайівська Іванчуківська Олександрівська Чистоводівська Оскільська Капітолівська Комарівська Студенокська Бражківська Вірнопільська Заводська Довгеньківська Малокомішуваська Кегичівська Андріївська Бесарабівська Власівська Вовківська Красненська Лозівська Мажарська Медведівська Новопарафіївська Павлівська Парасковіївська Розсохуватська Рояківська Слобожанська Шляхівська Коломацька Покровська Різнунківська Шелестівська Шляхівська Красноградська Зорянська Іванівська Кирилівська Микола-Комишуватська Піщанська Хрестищенська Наталинська Кобзівська Попівська Володимирівська Мартинівська Петрівська Соснівська Краснокутська В'язівська Каплунівська Качалівська Китченківська Козіївська Колонтаївська Костянтинівська Любівська Мурафська Олексіївська Пархомівська Рябоконівська Кіндрашівська Вишнівська Грушівська Гусинська Моначинівська Просянська Смородьківська Нечволодівська Курилівська Глушківська Кругляківська Лісностінківська Сеньківська Петропавлівська Кислівська Піщанська Ягідненська Нововодолазька Бірівська Ватутінська Знам'янська Одринська Ордівська Просянська Рокитненська Сосонівська Староводолазька	Золочівський район	Безлюдівська	6325155600	смт Безлюдівка	Безлюдівська Басищівська Котлярівська Лизогубівська Хорошівська Вільхівська Кулиничівська Малороганська Височанська Бабаївська Покотилівська Яковлівська (у складі с. Ржавець) Липецька Веселівська Глибківська Слобожанська Лук'янівська Тернівська Мереф'янська Утківська Яковлівська (у складі с. Яковлівка, с. Олександрівка) Південноміська Будянська Пісочинська Березівська Коротичанська Роганська Пономаренківська Циркунівська Русько-Тишківська Малинівська Моспанівська Старогнилицька Новопокровська Есхарівська Введенська Старопокровська Чкаловська Базаліївська Граківська Іванівська Коробочкинська Леб'язька Юрченківська Шевченківська Аркадівська Безмятеженська Березівська Борівська Василенківська Великохутірська Волосько-Балаклійська Гетьманівська Нижньообурлуцька Новомиколаївська Петрівська Петропільська Семенівська Сподобівська Старовірівська Ізюмська Кам'янська Бригадирівська (у складі с. Бригадирівка, с. Бабенкове, с. Федорівка) Левківська Куп'янська Куп'янськ-Вузлова Осинівська Пристінська Лозівська Артільна Бунаківська Домаська Єлизаветівська Катеринівська Кінненська Краснопавлівська Миколаївська Миролюбівська Надеждівська Новоіванівська Орільська Павлівська Друга Панютинська Перемозька Плисівська Садівська Смирнівська Тихопільська Царедарівська Чернігівська Шатівська Яковлівська Люботинська Манченківська (Харківський район) Первомайська Грушинська Ржавицька Харківська Чугувська Кочетоцька Кам'яноярська Зарожненська Великобачанська	Харківський район
Вільхівська	6325184001	с. Вільхівка	—»—	—»—	Височанська	6325156700	смт Високий	Височанська Бабаївська Покотилівська Яковлівська (у складі с. Ржавець) Липецька Веселівська Глибківська Слобожанська Лук'янівська Тернівська Мереф'янська Утківська Яковлівська (у складі с. Яковлівка, с. Олександрівка) Південноміська Будянська Пісочинська Березівська Коротичанська Роганська Пономаренківська Циркунівська Русько-Тишківська Малинівська Моспанівська Старогнилицька Новопокровська Есхарівська Введенська Старопокровська Чкаловська Базаліївська Граківська Іванівська Коробочкинська Леб'язька Юрченківська Шевченківська Аркадівська Безмятеженська Березівська Борівська Василенківська Великохутірська Волосько-Балаклійська Гетьманівська Нижньообурлуцька Новомиколаївська Петрівська Петропільська Семенівська Сподобівська Старовірівська Ізюмська Кам'янська Бригадирівська (у складі с. Бригадирівка, с. Бабенкове, с. Федорівка) Левківська Куп'янська Куп'янськ-Вузлова Осинівська Пристінська Лозівська Артільна Бунаківська Домаська Єлизаветівська Катеринівська Кінненська Краснопавлівська Миколаївська Миролюбівська Надеждівська Новоіванівська Орільська Павлівська Друга Панютинська Перемозька Плисівська Садівська Смирнівська Тихопільська Царедарівська Чернігівська Шатівська Яковлівська Люботинська Манченківська (Харківський район) Первомайська Грушинська Ржавицька Харківська Чугувська Кочетоцька Кам'яноярська Зарожненська Великобачанська	Харківський район
Куньєвська	6322886001	с. Куньє	Ізюмський район	Ізюмський район	Липецька	6325182001	с. Липці	Липецька Веселівська Глибківська Слобожанська Лук'янівська Тернівська Мереф'янська Утківська Яковлівська (у складі с. Яковлівка, с. Олександрівка) Південноміська Будянська Пісочинська Березівська Коротичанська Роганська Пономаренківська Циркунівська Русько-Тишківська Малинівська Моспанівська Старогнилицька Новопокровська Есхарівська Введенська Старопокровська Чкаловська Базаліївська Граківська Іванівська Коробочкинська Леб'язька Юрченківська Шевченківська Аркадівська Безмятеженська Березівська Борівська Василенківська Великохутірська Волосько-Балаклійська Гетьманівська Нижньообурлуцька Новомиколаївська Петрівська Петропільська Семенівська Сподобівська Старовірівська Ізюмська Кам'янська Бригадирівська (у складі с. Бригадирівка, с. Бабенкове, с. Федорівка) Левківська Куп'янська Куп'янськ-Вузлова Осинівська Пристінська Лозівська Артільна Бунаківська Домаська Єлизаветівська Катеринівська Кінненська Краснопавлівська Миколаївська Миролюбівська Надеждівська Новоіванівська Орільська Павлівська Друга Панютинська Перемозька Плисівська Садівська Смирнівська Тихопільська Царедарівська Чернігівська Шатівська Яковлівська Люботинська Манченківська (Харківський район) Первомайська Грушинська Ржавицька Харківська Чугувська Кочетоцька Кам'яноярська Зарожненська Великобачанська	—»—
Оскільська	6322888001	с. Оскіл	Ізюмський район	Ізюмський район	Мереф'янська	6325110700	м. Мерефа	Мереф'янська Утківська Яковлівська (у складі с. Яковлівка, с. Олександрівка) Південноміська Будянська Пісочинська Березівська Коротичанська Роганська Пономаренківська Циркунівська Русько-Тишківська Малинівська Моспанівська Старогнилицька Новопокровська Есхарівська Введенська Старопокровська Чкаловська Базаліївська Граківська Іванівська Коробочкинська Леб'язька Юрченківська Шевченківська Аркадівська Безмятеженська Березівська Борівська Василенківська Великохутірська Волосько-Балаклійська Гетьманівська Нижньообурлуцька Новомиколаївська Петрівська Петропільська Семенівська Сподобівська Старовірівська Ізюмська Кам'янська Бригадирівська (у складі с. Бригадирівка, с. Бабенкове, с. Федорівка) Левківська Куп'янська Куп'янськ-Вузлова Осинівська Пристінська Лозівська Артільна Бунаківська Домаська Єлизаветівська Катеринівська Кінненська Краснопавлівська Миколаївська Миролюбівська Надеждівська Новоіванівська Орільська Павлівська Друга Панютинська Перемозька Плисівська Садівська Смирнівська Тихопільська Царедарівська Чернігівська Шатівська Яковлівська Люботинська Манченківська (Харківський район) Первомайська Грушинська Ржавицька Харківська Чугувська Кочетоцька Кам'яноярська Зарожненська Великобачанська	—»—
Кегичівська	6323155100	смт Кегичівка	Кегичівський район	Кегичівський район	Пісочинська	6325157900	смт Пісочин	Пісочинська Березівська Коротичанська Роганська Пономаренківська Циркунівська Русько-Тишківська Малинівська Моспанівська Старогнилицька Новопокровська Есхарівська Введенська Старопокровська Чкаловська Базаліївська Граківська Іванівська Коробочкинська Леб'язька Юрченківська Шевченківська Аркадівська Безмятеженська Березівська Борівська Василенківська Великохутірська Волосько-Балаклійська Гетьманівська Нижньообурлуцька Новомиколаївська Петрівська Петропільська Семенівська Сподобівська Старовірівська Ізюмська Кам'янська Бригадирівська (у складі с. Бригадирівка, с. Бабенкове, с. Федорівка) Левківська Куп'янська Куп'янськ-Вузлова Осинівська Пристінська Лозівська Артільна Бунаківська Домаська Єлизаветівська Катеринівська Кінненська Краснопавлівська Миколаївська Миролюбівська Надеждівська Новоіванівська Орільська Павлівська Друга Панютинська Перемозька Плисівська Садівська Смирнівська Тихопільська Царедарівська Чернігівська Шатівська Яковлівська Люботинська Манченківська (Харківський район) Первомайська Грушинська Ржавицька Харківська Чугувська Кочетоцька Кам'яноярська Зарожненська Великобачанська	—»—
Коломацька	6323255100	смт Коломак	Коломацький район	Коломацький район	Роганська	6325158500	смт Рогань	Роганська Пономаренківська Циркунівська Русько-Тишківська Малинівська Моспанівська Старогнилицька Новопокровська Есхарівська Введенська Старопокровська Чкаловська Базаліївська Граківська Іванівська Коробочкинська Леб'язька Юрченківська Шевченківська Аркадівська Безмятеженська Березівська Борівська Василенківська Великохутірська Волосько-Балаклійська Гетьманівська Нижньообурлуцька Новомиколаївська Петрівська Петропільська Семенівська Сподобівська Старовірівська Ізюмська Кам'янська Бригадирівська (у складі с. Бригадирівка, с. Бабенкове, с. Федорівка) Левківська Куп'янська Куп'янськ-Вузлова Осинівська Пристінська Лозівська Артільна Бунаківська Домаська Єлизаветівська Катеринівська Кінненська Краснопавлівська Миколаївська Миролюбівська Надеждівська Новоіванівська Орільська Павлівська Друга Панютинська Перемозька Плисівська Садівська Смирнівська Тихопільська Царедарівська Чернігівська Шатівська Яковлівська Люботинська Манченківська (Харківський район) Первомайська Грушинська Ржавицька Харківська Чугувська Кочетоцька Кам'яноярська Зарожненська Великобачанська	—»—
Красноградська	6323310100	м. Красноград	Красноградський район	Красноградський район	Циркунівська	6325185001	с. Циркуни	Циркунівська Русько-Тишківська Малинівська Моспанівська Старогнилицька Новопокровська Есхарівська Введенська Старопокровська Чкаловська Базаліївська Граківська Іванівська Коробочкинська Леб'язька Юрченківська Шевченківська Аркадівська Безмятеженська Березівська Борівська Василенківська Великохутірська Волосько-Балаклійська Гетьманівська Нижньообурлуцька Новомиколаївська Петрівська Петропільська Семенівська Сподобівська Старовірівська Ізюмська Кам'янська Бригадирівська (у складі с. Бригадирівка, с. Бабенкове, с. Федорівка) Левківська Куп'янська Куп'янськ-Вузлова Осинівська Пристінська Лозівська Артільна Бунаківська Домаська Єлизаветівська Катеринівська Кінненська Краснопавлівська Миколаївська Миролюбівська Надеждівська Новоіванівська Орільська Павлівська Друга Панютинська Перемозька Плисівська Садівська Смирнівська Тихопільська Царедарівська Чернігівська Шатівська Яковлівська Люботинська Манченківська (Харківський район) Первомайська Грушинська Ржавицька Харківська Чугувська Кочетоцька Кам'яноярська Зарожненська Великобачанська	—»—
Наталинська	6323383001	с. Наталине	—»—	—»—	Малинівська	6325455900	смт Малинівка	Малинівська Моспанівська Старогнилицька Новопокровська Есхарівська Введенська Старопокровська Чкаловська Базаліївська Граківська Іванівська Коробочкинська Леб'язька Юрченківська Шевченківська Аркадівська Безмятеженська Березівська Борівська Василенківська Великохутірська Волосько-Балаклійська Гетьманівська Нижньообурлуцька Новомиколаївська Петрівська Петропільська Семенівська Сподобівська Старовірівська Ізюмська Кам'янська Бригадирівська (у складі с. Бригадирівка, с. Бабенкове, с. Федорівка) Левківська Куп'янська Куп'янськ-Вузлова Осинівська Пристінська Лозівська Артільна Бунаківська Домаська Єлизаветівська Катеринівська Кінненська Краснопавлівська Миколаївська Миролюбівська Надеждівська Новоіванівська Орільська Павлівська Друга Панютинська Перемозька Плисівська Садівська Смирнівська Тихопільська Царедарівська Чернігівська Шатівська Яковлівська Люботинська Манченківська (Харківський район) Первомайська Грушинська Ржавицька Харківська Чугувська Кочетоцька Кам'яноярська Зарожненська Великобачанська	Чугувський район
Краснокутська	6323555100	смт Краснокутськ	Краснокутський район	Краснокутський район	Новопокровська	6325456200	смт Ново-покровка	Новопокровська Есхарівська Введенська Старопокровська Чкаловська Базаліївська Граківська Іванівська Коробочкинська Леб'язька Юрченківська Шевченківська Аркадівська Безмятеженська Березівська Борівська Василенківська Великохутірська Волосько-Балаклійська Гетьманівська Нижньообурлуцька Новомиколаївська Петрівська Петропільська Семенівська Сподобівська Старовірівська Ізюмська Кам'янська Бригадирівська (у складі с. Бригадирівка, с. Бабенкове, с. Федорівка) Левківська Куп'янська Куп'янськ-Вузлова Осинівська Пристінська Лозівська Артільна Бунаківська Домаська Єлизаветівська Катеринівська Кінненська Краснопавлівська Миколаївська Миролюбівська Надеждівська Новоіванівська Орільська Павлівська Друга Панютинська Перемозька Плисівська Садівська Смирнівська Тихопільська Царедарівська Чернігівська Шатівська Яковлівська Люботинська Манченківська (Харківський район) Первомайська Грушинська Ржавицька Харківська Чугувська Кочетоцька Кам'яноярська Зарожненська Великобачанська	—»—
Ізюмська	6310400000	м. Ізюм	Ізюмський район	Ізюмський район	Чкаловська	6325456700	смт Чкаловське	Чкаловська Базаліївська Граківська Іванівська Коробочкинська Леб'язька Юрченківська Шевченківська Аркадівська Безмятеженська Березівська Борівська Василенківська Великохутірська Волосько-Балаклійська Гетьманівська Нижньообурлуцька Новомиколаївська Петрівська Петропільська Семенівська Сподобівська Старовірівська Ізюмська Кам'янська Бригадирівська (у складі с. Бригадирівка, с. Бабенкове, с. Федорівка) Левківська Куп'янська Куп'янськ-Вузлова Осинівська Пристінська Лозівська Артільна Бунаківська Домаська Єлизаветівська Катеринівська Кінненська Краснопавлівська Миколаївська Миролюбівська Надеждівська Новоіванівська Орільська Павлівська Друга Панютинська Перемозька Плисівська Садівська Смирнівська Тихопільська Царедарівська Чернігівська Шатівська Яковлівська Люботинська Манченківська (Харківський район) Первомайська Грушинська Ржавицька Харківська Чугувська Кочетоцька Кам'яноярська Зарожненська Великобачанська	м. Ізюм
Куп'янська	6310700000	м. Куп'янськ	Куп'янський район	Куп'янський район	Ізюмська	6310400000	м. Ізюм	Ізюмська Кам'янська Бригадирівська (у складі с. Бригадирівка, с. Бабенкове, с. Федорівка) Левківська Куп'янська Куп'янськ-Вузлова Осинівська Пристінська Лозівська Артільна Бунаківська Домаська Єлизаветівська Катеринівська Кінненська Краснопавлівська Миколаївська Миролюбівська Надеждівська Новоіванівська Орільська Павлівська Друга Панютинська Перемозька Плисівська Садівська Смирнівська Тихопільська Царедарівська Чернігівська Шатівська Яковлівська Люботинська Манченківська (Харківський район) Первомайська Грушинська Ржавицька Харківська Чугувська Кочетоцька Кам'яноярська Зарожненська Великобачанська	м. Куп'янськ
Лозівська	6311000000	м. Лозова	Лозівський район	Лозівський район	Куп'янська	6310700000	м. Куп'янськ	Куп'янська Куп'янськ-Вузлова Осинівська Пристінська Лозівська Артільна Бунаківська Домаська Єлизаветівська Катеринівська Кінненська Краснопавлівська Миколаївська Миролюбівська Надеждівська Новоіванівська Орільська Павлівська Друга Панютинська Перемозька Плисівська Садівська Смирнівська Тихопільська Царедарівська Чернігівська Шатівська Яковлівська Люботинська Манченківська (Харківський район) Первомайська Грушинська Ржавицька Харківська Чугувська Кочетоцька Кам'яноярська Зарожненська Великобачанська	м. Лозова
Люботинська	6311200000	м. Люботин	Люботинський район	Люботинський район	Лозівська	6311000000	м. Лозова	Лозівська Артільна Бунаківська Домаська Єлизаветівська Катеринівська Кінненська Краснопавлівська Миколаївська Миролюбівська Надеждівська Новоіванівська Орільська Павлівська Друга Панютинська Перемозька Плисівська Садівська Смирнівська Тихопільська Царедарівська Чернігівська Шатівська Яковлівська Люботинська Манченківська (Харківський район) Первомайська Грушинська Ржавицька Харківська Чугувська Кочетоцька Кам'яноярська Зарожненська Великобачанська	м. Люботин
Первомайська	6311500000	м. Перво-майський	Первомайський район	Первомайський район	Люботинська	6311200000	м. Люботин	Люботинська Манченківська (Харківський район) Первомайська Грушинська Ржавицька Харківська Чугувська Кочетоцька Кам'яноярська Зарожненська Великобачанська	м. Первомайський

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Розпорядження
від 10 червня 2020 р. № 657-р
Київ

Про надання згоди на списання об'єкта державної власності

Погодитися з пропозицією Фонду державного майна щодо надання згоди на списання у зв'язку з непридатністю для подальшого використання охоронної сигналізації (інвентарний номер 10490176), яка перебуває на балансі Об'єкта № 1 Кабінету Міністрів України.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 10 червня 2020 р. № 663-р
Київ

Про визнання такими, що втратили чинність, деяких розпоряджень Кабінету Міністрів України

Визнати такими, що втратили чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 10 червня 2020 р. № 663-р

ПЕРЕЛІК

розпоряджень Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 березня 2020 р. № 320 «Про встановлення режиму надзвичайної ситуації в Житомирській та Чернівецькій областях».
2. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 березня 2020 р. № 321 «Про

встановлення режиму надзвичайної ситуації в Київській області».

3. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 березня 2020 р. № 322 «Про встановлення режиму надзвичайної ситуації в Дніпропетровській області».

4. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 березня 2020 р. № 323 «Про встановлення режиму надзвичайної ситуації в Івано-Франківській області».

5. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 березня 2020 р. № 324 «Про встановлення режиму надзвичайної ситуації у м. Києві».

6. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 23 березня 2020 р. № 333 «Про встановлення режиму надзвичайної ситуації в Донецькій, Тернопільській та Черкаській областях».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 10 червня 2020 р. № 661-р
Київ

Про призначення Башкірова О. Ю. Головою Державної сервісної служби містобудування України

Призначити Башкірова Олексія Юрійовича Головою Державної сервісної служби містобудування України з 12 червня 2020 р. шляхом укладення контракту про проходження державної служби на період дії карантину, установленого з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

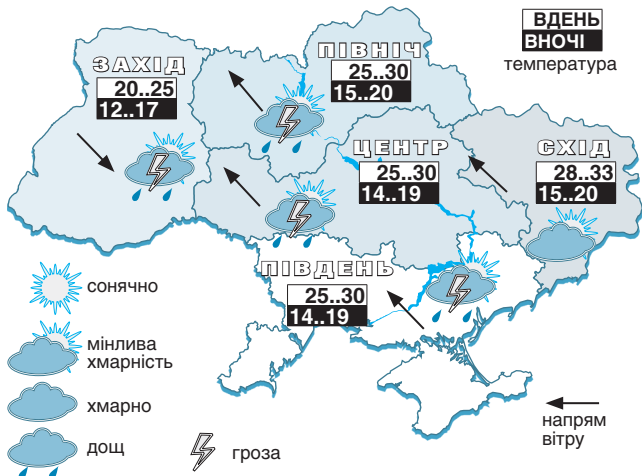
РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 червня 2020 р. № 662-р
Київ

Про призначення Халімона І. С. заступником Міністра оборони України

Призначити Халімона Ігоря Сергійовича заступником Міністра оборони України.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 20 ЧЕРВНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+15 +20	+25 +30	Черкаська	+14 +19	+25 +30
Житомирська	+14 +19	+23 +28	Кіровоградська	+14 +19	+24 +29
Чернігівська	+15 +20	+25 +30	Полтавська	+14 +19	+25 +30
Сумська	+15 +20	+25 +30	Дніпропетровська	+14 +19	+25 +30
Закарпатська	+12 +17	+19 +24	Одеська	+16 +21	+22 +27
Рівненська	+13 +18	+22 +27	Миколаївська	+14 +19	+24 +29
Львівська	+12 +17	+19 +24	Херсонська	+14 +19	+24 +29
Івано-Франківська	+12 +17	+18 +23	Запорізька	+14 +19	+24 +29
Волинська	+13 +18	+21 +26	Харківська	+15 +20	+28 +33
Хмельницька	+13 +18	+21 +26	Донецька	+15 +20	+26 +31
Чернівецька	+12 +17	+20 +25	Луганська	+15 +20	+28 +33
Тернопільська	+12 +17	+20 +25	Крим	+14 +19	+23 +28
Вінницька	+13 +18	+22 +27	Київ	+17 +19	+28 +30

УкрГідрометцентр

ОГОЛОШЕННЯ ОГОЛОШЕННЯ ОГОЛОШЕННЯ ОГОЛОШЕННЯ ОГОЛОШЕННЯ

Повістка про виклик
У зв'язку з неявкою 30.04.2020 року та 13.05.2020 року, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України, повторно викликається Янукович Віктор Федорович, 09.07.1950 р.н., на 11 год. 00 хв. 23 червня 2020 року до слідчого другого відділу Управління з розслідування кримінальних правопорушень, вчинених військовослужбовцями, Головного слідчого управління Державного бюро розслідувань Береста О.О., для набуття процесуального статусу та проведення відповідних слідчих і процесуальних дій у кримінальному провадженні №6201900000000046, за адресою: м. Київ, вул. Симона Петлюри, 15, кабінет №513, тел. (044) 294-64-17.

Повістка про виклик
Відповідно до ст.ст. 133, 135 КПК, повторно викликається Саламатін Дмитро Альбертович, 26.04.1965 р.н., на 12 год. 00 хв. 23 червня 2020 року до слідчого другого відділу Управління з розслідування кримінальних правопорушень, вчинених військовослужбовцями, Головного слідчого управління Державного бюро розслідувань Береста О.О., для набуття процесуального статусу та проведення відповідних слідчих і процесуальних дій у кримінальному провадженні №6201900000000046, за адресою: м. Київ, вул. Симона Петлюри, 15, кабінет №513, тел. (044) 294-64-17.

Повістка про виклик
Відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України, повторно викликається Лебедев Павло Валентинович, 12.07.1962 р.н., на 14 год. 00 хв. 23 червня 2020 року до слідчого другого відділу Управління з розслідування кримінальних правопорушень, вчинених військовослужбовцями, Головного слідчого управління Державного бюро розслідувань Береста О.О., для набуття процесуального статусу та проведення відповідних слідчих і процесуальних дій у кримінальному провадженні №6201900000000046, за адресою: м. Київ, вул. Симона Петлюри, 15, кабінет № 513, тел. (044) 294-64-17.

Приватне акціонерне товариство «Страхова компанія «Гештальт» повідомляє, що Правлінням (протокол №02/05 від 29.05.2020 р.) прийнято рішення про подання до Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринку фінансових послуг заяви про виключення фінансової установи з Державного реєстру фінансових установ. Повне найменування товариства: Приватне акціонерне товариство «Страхова Компанія «Гештальт». Код ЄДРПОУ 34578037. Місцезнаходження товариства: 03062, м. Київ, проспект Перемоги, буд.67.

Голова Правління
Хандашко Ю.В.

Розшукується спадкоємець Бардаков Сергій Євгенійович та інші спадкоємці **БАРДАКОВА Євгенія Миколайовича**, 09 серпня 1963 року народження, який помер 12 грудня 2019 року, з питань оформлення спадкових прав. Прошу звернутись протягом місяця з дня публікації цього оголошення до Приватного нотаріуса Дніпровського міського нотаріального округу Андреева В.О., за адресою: м. Дніпро, вул. Челюскіна, буд. 3, кв. 9, телефон +38 066 2249358.

Приморський районний суд м. Маріуполя викликає як обвинуваченого: Береста Валерія Григоровича, який мешкав за адресою: м. Донецьк, вул. Горна, б. 2, кв. 67, по кримінальному провадженню щодо Береста В.Г. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3, ч. 1 ст. 263 КК України. Судові засідання відбудуться 25 червня 2020 року о 10-15 годині (резервна дата 31 липня 2020 року об 11:00 годині) в приміщенні суду за адресою: м. Маріуполь, пр. Будівельників, 52-А, кабінет № 24. Явка обвинуваченого до суду є обов'язковою. У разі неявки до суду без поважних причин це оголошення вважається належним повідомленням і справу буде розглянуто по суті за наявними матеріалами справи.

Суддя Д.Г. Пантелєєв

Втрачений диплом про вищу освіту № ЛК ВС № 000805 від 30 червня 1996 року, виданий Луганським державним педагогічним інститутом імені Т. Г. Шевченка на ім'я Рукавцової Світлани Володимирівни, **вважати недійсним.**
Втрачений диплом про вищу освіту № ДСК ЕК № 0008635 від 30 червня 2000 року, виданий Луганським інститутом післядипломної освіти на ім'я Рукавцової Світлани Володимирівни, **вважати недійсним.**
Втрачений диплом бакалавра про базову вищу освіту № KB № 30853311 від 13 квітня 2007 року, виданий Інститутом туризму Федерації професійних спілок України на ім'я Тацій Світлани Володимирівни, **вважати недійсним.**
Втрачений диплом спеціаліста про повну вищу освіту № KB № 33233694 від 10 березня 2008 року, виданий інститутом туризму Федерації професійних спілок України на ім'я Тацій Світлани Володимирівни, **вважати недійсним.**

Краснолиманським міським судом Донецької області (84406, м. Лиман, вул. Незалежності, 13) розглядається кримінальне провадження (справа № 236/1632/20) за обвинуваченням Іванцової Вікторії Тарасівни у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст. 110 КК України. Обвинуваченій Іванцовій В.Т. пропонуємо прийти до каб. № 8 суду на 01.07.2020 року на 10 годину 15 хвилин для участі у підготовчому судовому засіданні. У разі неявки обвинуваченої справа може бути розглянута за її відсутності відповідно до ст. 323 КПК України.

Суддя Белоусов А.Б.

Приморський районний суд м. Маріуполя викликає як обвинуваченого: Кратірова Георгія Костянтиновича, який мешкав за адресою: м. Донецьк, пр. Комсомольський, б. 31, кв. 66 по кримінальному провадженню щодо Кратірова Г.К. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України. Судові засідання відбудуться 25 червня 2020 року о 10-00 годині (резервна дата 27 липня 2020 року об 11:30 годині) в приміщенні суду за адресою: м. Маріуполь, пр. Будівельників, 52-А, кабінет № 24. Явка обвинуваченого до суду є обов'язковою. У разі неявки до суду без поважних причин це оголошення вважається належним повідомленням і справу буде розглянуто по суті за наявними матеріалами справи.

Суддя Д.Г. Пантелєєв

Повістка про виклик підозрюваного при здійсненні спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №22018160000000079, від 17.04.2018, за ч.1 ст.111 КК України. Підозрюваний Ракушин Олександр Сергійович, 19.03.1963 р.н., адреса: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Цибулько, 25, кв. 9, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135, 297-5 КПК України Вам необхідно з'явитися 25.06.2020 о 14 год. 00 хв. до слідчого відділу УСБУ в Одеській області (м. Одеса, вул. Єврейська, 43, в каб. №7), до ст. слідчого в ОВС СВ УСБУ в Одеській обл. Кононової І.С. (048-702-17-07), для ознайомлення з матеріалами досудового розслідування та отримання обвинувального акта і реєстру матеріалів досудового розслідування. Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у статтях 138-139 КПК України. Про неможливість з'явлення за викликом з поважних причин Ви зобов'язані повідомити заздалегідь.

Повістка про виклик
В провадженні Новоайдарського районного суду Луганської області (Луганська область, смт Новоайдар, вул. Миру, буд. 38) знаходиться кримінальне провадження, внесене до ЄРДР за № 22017130000000148 від 27.06.2017 року, за обвинуваченням Фролова Вадима Вікторовича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 146, ч. 1 ст. 258-3 КК України. Ухвалою від 29.07.2019 року колегією суддів Новоайдарського районного суду Луганської області ухвалено здійснення спеціального судового провадження у справі. Суддя Новоайдарського районного суду Луганської області Мартинюк В. Б. викликає обвинуваченого Фролова Вадима Вікторовича, 24.10.1970 р.н., який зареєстрований за адресою: Луганська область, Станично-Луганський район, с. Красна Талівка, вул. Промениста, буд. 15, у судові засідання, яке відбудеться 03.07.2020 року о 10-00 год. в приміщенні суду за адресою: Луганська область, смт Новоайдар, вул. Миру, буд. 38. Якщо обвинувачений, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, не прибув за викликом у судові засідання, суд відкладає судовий розгляд, призначає дату нового судового засідання і вживає заходів до забезпечення його прибуття до суду. Суд також має право постановити ухвалу про привід обвинуваченого та/або ухвалу про накладення на нього грошового стягнення в порядку, передбаченому главами 11 та 12 КПК України, та здійснити спеціальне судові провадження.

Повістка про виклик
В провадженні Новоайдарського районного суду Луганської області (Луганська область, смт Новоайдар, вул. Миру, буд. 38) знаходиться кримінальне провадження, внесене до ЄРДР за № 22017130000000148 від 27.06.2017 року, за обвинуваченням Фролова Вадима Вікторовича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 146, ч. 1 ст. 258-3 КК України. Ухвалою від 29.07.2019 року колегією суддів Новоайдарського районного суду Луганської області ухвалено здійснення спеціального судового провадження у справі. Суддя Новоайдарського районного суду Луганської області Мартинюк В. Б. викликає обвинуваченого Фролова Вадима Вікторовича, 24.10.1970 р.н., який зареєстрований за адресою: Луганська область, Станично-Луганський район, с. Красна Талівка, вул. Промениста, буд. 15, у судові засідання, яке відбудеться 03.07.2020 року о 10-00 год. в приміщенні суду за адресою: Луганська область, смт Новоайдар, вул. Миру, буд. 38. Якщо обвинувачений, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, не прибув за викликом у судові засідання, суд відкладає судовий розгляд, призначає дату нового судового засідання і вживає заходів до забезпечення його прибуття до суду. Суд також має право постановити ухвалу про привід обвинуваченого та/або ухвалу про накладення на нього грошового стягнення в порядку, передбаченому главами 11 та 12 КПК України, та здійснити спеціальне судові провадження.

У зв'язку з втратою судові реєстраційні документи на судно самохідний понтон «ДД-10», 1951 року побудови, під номером ІРС — 0137, власник Боголюбова Наталя Борисівна — **визнати недійсними.**

Розшукується Савіна Інна Геннадіївна, 11.07.1968 р.н., спадкоємиця **САВІНА Геннадія Петровича**, 03.07.1933 р.н., померлого 17.12.2019 р. Спадкоємиці пропонуємо впродовж місяця від публікації звернутися до приватного нотаріуса Ральченко К.Ю., тел. (096)340-02-30, за адресою: м. Харків, пр-т Л. Свободи, буд. 35.